Nr. 141. **Sobota 21. Czerwca 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w. a

Od Administracyi.

Zaprzoszenie do przedpłaty.

„**Gazeta Lwowska**“ wychodzi od 1. czerwca 1873 w powiększonym formacie, a z zachowaniem wszystkich dawniejszych działów, zamieszcza oryginalne fejletony i zapiski artystyczne i literackie. Dział **handlowo-gospodarczy**, został znacznie rozwinięty i zasilanym bywa przez pióra specyalne. Równie rozszerzone zostały inne rubryki pisma, a mianowicie wiadomości polityczne, lokalne i prowincyonalne.

Przedpłata wynosi wraz z „Dziennikiem urzędowym“ i „Przewodnikiem naukowym i literackim“:

półrocznie od 1. lipca:
pocztą 8 złr., w miejscu 6 zł.,

ćwierćrocznie od 1. lipca i 1. paźdz.:
pocztą 4 zł. 75 ct., w miejscu 3 zł. 75 ct.,

miesięcznie od 1. każdego miesiąca:
pocztą 1 zł. 65 ct, w miejscu 1 zł. 30 ct.,

zaś na „Gazetę Lwowską“ wraz z „Dziennikiem urzędowym“ a **bez** „Przewodnika“:

półrocznie:
jak wyżej (bo „Przewodnik“ gratis)

ćwierćrocznie:
pocztą 4 zł., w miejscu 3 zł.,

miesięcznie:
pocztą 1 zł. 35 ct., w miejscu 1 zł.

Na „**Przewodnik naukowy i literacki**“ bez „**Gazety**“, rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.— Zeszyt miesięczny (5 arkuszy 8vo) 50 ct. w. a.

Prenumerować można: ul. Wałowa l. 29 nowa.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy nadał posadę adjunkta tabuli krajowej i miejskiej oficyałowi Przemyskiego Sądu obwodowego Piotrowi Martynowiczowi.

Według urzędowych raportów pojawiła się cholera w czasie od 15. maja do 1. czerwca b. r. w Chełmcu w pow. Nowo Sądeckim i w Humniskach w pow. Brzozowskim; wygasła zaś w co dopiero wymienionych miejscowościach niemniej w Ropczycach, Borku wielkim i małym i Wolicy piaskowej i ługowej w pow. Ropczyckim, w Trzcianie w pow. Rzeszowskim, w Tokach w pow. Zbarazkim, wreszcie w Pustyni w pow. Pilźnieńskim.

W wyż powołanym okresie czasu panowała zatem cholera w 7. powiatach a 12 miejscowościach, w których do pozostałych na dniu 15. maja 48 chorych przybyło do dnia 1. b. m. 118, tak, iż w ogóle w tym czasie 166 chorych leczono; z tych wyzdrowiało 117, umarło 43 a 6 pozostało w 2 miejscowościach w leczeniu.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 10. czerwca 1873.

Gmina Trościaniec w starostwie Jaworowskiem położona postanowiła założyć w Trościancu szkołę i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym: 1) Istniejący budynek szkolny, wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela utrzymywać w dobrym stanie, tudzież dać grunt na użytek szkoły w obszarze 6 morgów 275 sążni kw. zapisany pod l. kat. 17/96. 2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie. 3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach miesięcznych w gotówce 172 zł. 20 ct. a. w. 4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 6 sągów drzewa 5) Usługę szkolną sprawować będzie warta gminna, zaś drobne wydatki szkolne ponosić ma nauczyciel.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szk. krajowej.
Lwów, dnia 13. czerwca 1873.

Gmina Złotkowiec w starostwie Mościskiem położona, postanowiła założyć w Złotkowicach szkołę i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym: 1) Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela, i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole w obszarze pół morga z pastwiska gminnego, zapisanego pod l. kat. 853. 2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie. 3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry w gotówce 200 złr. w. a. 4) Wypłacać na utrzymanie stróża przy szkole rocznie 12 złr., a na pomniejsze wydatki szkolne rocznie 5 zł. 5) Na zakupienie opału dla szkoły wypłacać nauczycielowi rocznie 20 złr. zakupiony zaś opał własnym kosztem do szkoły dostawiać.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina dla każdoczesnego rz. k. proboszcza w Hussakowie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty podaje się niniejszem z wyrazem uznania do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 13. czerwca 1873.

Dnia 19. czerwca 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XXXVII dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 106. Konwencya dodatkowa z dnia 9. lutego 1873 do traktatu z dnia 24. grudnia 1820 zawartego w sprawie kierunku granicy nad rzekami Saalach i Salzcach (konwencya ta została zawartą w Wiedniu 9. lutego 1873 a ratyfikowaną przez Najjaśniejszego Pana w Wiedniu 6. maja 1873, poczem nastąpiła wymiana zatwierdzonych konwencji 15. maja 1873 w Wiedniu);

Nr. 107. Traktat z dnia 30. marca 1873 zawarty pomiędzy austryacko-węgierską monarchią a Bawarją w sprawie budowy kolei żelaznych: a) z Landau na Eisenstein do Pilsen i b) z Passau na Kuschwarda do Strakonitz. (Traktat ten został zawarty w Monachium 30. marca 1873, ratyfikowany przez Najjaśniejszego Pana w Wiedniu 26. kwietnia 1873; wymiana nastąpiła w Monachium 10. maja 1873).

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księztwem Krakowskiem.

tycząca się wykupu robocizny, prawa mlewa, mesznego, skópczyzny, proskurnego i. t. p. świadczeń jako też danin uiszczanych w naturaliach i pieniądzach klasztorom, kościołom i plebanom, a polegających na osobnych od dziesięciny niezawisłych tytułach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego, królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księztwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1. Robocizny, prawo mlewa, daniny w pieniądzach nie pochodzące z reluicyi dziesięciny, niemniej daniny w naturaliach, które nie w skutek prawa do dziesięciny, jako pewna część przychodu gruntowego w plonie, lecz jako niezmienne świadczenia lub daniny dla klasztorów, kościołów i plebanów na podstawie osobnych tytułów bywają uiszczane, mają być wykupione według postanowień następujących:

Do świadczeń tego rodzaju należą: dostarczanie robotnika podczas żniw (na obżynki), zwożenie zboża, dostarczanie podwód celem sprowadzenia drzewa z lasów, tyczenie i grodzenie płotów, jeżeli nie pochodzi z obowiązku konkurencyi, prawo mlewa itp. Do danin w naturaliach zaliczają się: meszne i odsypy *(messalia, missalia)* czyli maldraty, skópczyzna, proskurne, stołowe *(mensalia)*, krowy kościelne czyli żelazne, pobór drzewa o ile nie opiera się na tytule służebności itp. Do danin zaś w pieniądzach należą daniny czy to pierwotnie jako takie ustanowione, czy to w zamian za różne prestacye uiszczane, albo też w skutek reluicyi opłacane.

§. 2. Wykupienie tych świadczeń lub danin może tylko wtenczas nastąpić, jeżeli albo uprawniony do ich pobierania, albo gmina lub korporacya, do ich uiszczania obowiązana, a jeżeli zobowiązanie nie zawisło od związku gminnego, pojedyńczy obowiązany lub z niepodzielnie zobowiązanych chociażby jeden zażądał wykupu.

Żądający wykupu winien zgłosić swe żądanie w przeciągu roku po wejściu tej ustawy w życie. Po upływie tego czasu, zgłaszający się ponosić będzie sam koszta przeprowadzenia likwidacyi.

§. 3. Żądanie wykupu świadczeń lub danin wnieść mogą:

a) za gminy, przełożeni gminy, na podstawie uchwały rady gminnej;
b) za bezwłasnowolnych, prawni ich zastępcy;
c) za zgromadzenie duchowne, przełożony i trzech członków zgromadzenia;
d) za świeckie osoby prawne, korporacye i stowarzyszenia, ich przełożeni;
e) za kościoły i fundacye, patronowie i przełożeni;
f) za dobra skarbowe funduszowe i fundacyjne, przełożony władzy, która ma nad niemi w kraju nadzór;
g) za powierżnictwa (fideikomisy), kuratorowie tychże;
h) za powierżnicze substytucye, kurator substytucyi lub osoba do własności powołana.

Oświadczenia wyż wymienionych zastępców prawniczych, tudzież ugody przez nich zawarte, nie potrzebują do prawomocności zatwierdzenia instancyj opiekuńczych, lub kuratelarnych.

Wszystkie te osoby mogą być zastąpione przez pełnomocników opatrzonych pełnomocnictwem do czynności z likwidacyą połączonych.

§. 4. Miarę wynagrodzenia uprawnionych stanowić ma prawnie oznaczona wartość świadczeń i danin.

§. 5. Wyjąwszy te wypadki, gdzie już nastąpiła reluicya na mocy ustaw o uwolnieniu gruntu od ciężarów, wartość danin w naturze ma się oznaczać według cen miejscowych, mianowicie:

a) co do naturaliów, zapisywanych w cenniku targowym, według ceny przeciętnej z 10 lat, t. j od roku 1859 do 1870 r. włącznie, wypuszczając jednakże z obliczenia rok z najwyższemi i rok z najniższemi cenami;
b) co do naturaliów zapisywanych w cenniku targowym, i których ceny w sposposób wiarogodny oznaczyć się nie dadzą, niemniej co do robocizny i prawa mlewa, na podstawie orzeczenia znawców z uwzględnieniem powyższego okresu lat.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, dnia 20go Czerwca.

Jedną z prawdziwych plag naszego ludu jest pokątne pisarstwo, które przybierając rozmiary coraz szersze, staje się prawdziwym czynnikiem demoralizacyi a niekiedy nawet społecznego rozstroju. Klasa pokątnych pisarzy, rekrutując się najczęściej z żywiołów najbardziej podejrzanej natury, z indywiduów, wyrzuconych z kolei uczciwej pracy, zarówno niesumienna jak chciwa, utrzymująca byt swój niegodnem wyzyskiwaniem ludu, zawsze płodna w wymyślaniu najwstrętniejszych środków — tylekroć już dała smutne dowody swej szkodliwości, a nawet niebezpieczeństwa, że dziś stało się koniecznością, wystąpić przeciw niej stanowczo i z wszelką energią dążyć do jej usunięcia.

Niepodobna lekceważyć sobie skutków, jakie za sobą pociąga to szalbiercze rzemiosło. Skutki te dziś już widoczne są na ludzie naszym, między którym nurtuje wpływ pokątnych pisarzy. Wyzyskując zrazu poczciwą łatwowierność wieśniaka, przemawiają oni następnie do wszystkich złych jego instynktów, do żyłki chciwego pieniactwa, do namiętnego uporu, do chciwości, niemiarkowanej jasnem poczuciem prawa. Wmawiając tam krzywdę gdzie jej nie ma, nastręczając dla brudnego zysku tysiączne powody do pieniactwa, bezczelnie łudząc wrzekomą pewnością pomyślnych skutków procesu, nietylko ludzie ci przyprawiają ofiary swe o znaczne szkody, lub doprowadzają niekiedy do zupełnej ruiny, ale nadto w nieoświeconych umysłach budzą krnąbrność przeciw władzy i niechęć do prawa, które nie dotrzymało zbałamuconemu tego, co mu święcie przyrzekł jeden lub drugi rabulista podobnego rodzaju. Tym sposobem wypaczanem lub osłabianem bywa poczucie prawa w tych właśnie warstwach ludności, w których najbardziej pielęgnować i utrwalać je należy.

Ostatniemi czasy sądy galicyjskie zniewolone zostały do energicznego wystąpienia przeciw pokątnemu pisarstwu, rozrastającemu się formalnie bujnym chwastem. Ale nietylko sądownictwo samo ma ważne powody do chwytania się dosadnych środków przeciw temu szkodliwemu żywiołowi. W niemniejszym stopniu przekonują się także i władze polityczne krajowe o demoralizującym wpływie pokątnych pisarzy. Dały tego dowód najwymowniejszy sprawy serwitutowe, przewlekane gdzie niegdzie w nieskończoność za podszeptem pokątnej rabulistyki, która często bywała jedyną przeszkodą porozumienia się na sprawiedliwych podstawach.

Wobec objawów coraz bardziej wzrastającego zuchwalstwa i nieczystych agitacyj tej pasożytniczej szajki, żyjącej łatwowiernością i krwawym potem ludu — najwyższa władza krajowa widziała się zniewoloną do zarządzenia zaradczych środków. Jak się dowiadujemy, rozesłało c. k. Namiestnictwo okólnik do wszystkich starostw, aby korzystając z praw istniejących, z bezwzględną energją postępowało sobie z pokątnymi pisarzami. Według ustaw obowiązujących istnieć mogą po miastach prowincyonalnych agenci prawni w sprawach politycznych, tam tylko wszakże, gdzie nie ma ani adwokata ani notaryusza, i wtedy tylko, jeśli odpowiedzą warunkom prawnym i podatkowym, i jeśli posiadają do tego osobne upoważnienie od miejscowej władzy politycznej. Wszelkie po za obrębem tych prawnych warunków istniejące pośrednictwo w sprawach politycznych uważanem być musi za pokątne pisarstwo, podlegające przewidzianym wyraźnie karom.

Surowe zastosowanie rygorów prawnych, połączone z przestrzeganiem ludu przed pokątnymi pisarzami — przyczyni się zapewne wkrótce do usunięcia tej osobnej, szkodliwej kasty, którą bez przesady nazwaliśmy jedną z plag naszego kraju.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów d. 21. czerwca.

Położenie finansowe Węgier zajmuje w wysokim stopniu uwagę wszystkich dzienników wiedeńskich i peszteńskich. Bez przesady można powiedzieć, że jestto w tej chwili najważniejsza bieżąca sprawa austryacko-węgierskiej monarchii. Skarb węgierski narażony został na przesilenie, którego pomyślny przebieg i szczęśliwe zakończenie wymagać będzie wspólnej akcyi rządu, izby i kraju. O rozmiarach przesilenia obiegają wieści tak rozmaite i sprzeczne, że trafnego obrazu sytuacyi nie podobna jeszcze skreślić a najmniej pod tym względem polegać można na źródłach węgierskich. Dziennikarstwo węgierskie bowiem uległo dziwnemu pessymizmowi kreśląc obraz położenia w najczarniejszych kolorach. Dzienniki konstatują przerażający wzrost zaległości podatkowych, zapowiadają wielki ubytek preliminowanej sumy dochodu z podatków i kompletny nieurodzaj. O wiele spokojniej a co ważniejsza owiele trafniej oceniają to położenie dzienniki wiedeńskie. Zaległości podatkowe są wprawdzie znaczne, niedobór w tegorocznym budżecie będzie wysoki, ale za to nic nie usprawiedliwia przypuszczenia, że urodzaj w tym roku zawiedzie zupełnie. Ostatnie korespondencye z Węgier robią owszem nadzieję, że obawy okażą się płonnemi, a zbiór tegoroczny nie będzie wprawdzie świetnym ale zadawalniającym. Jeżeli się w końcu zważy, że rokowania finansowe węgierskiego rządu postępują pomyślnie i że solidarność ekonomicznych stosunków obu części monarchii ułatwia bardzo te rokowania — to nadzieja bliskiego a pomyślnego zwrotu okaże się wcale uzasadnioną.

Nuncyum węgierskiej deputacyi regnikolarnej przesłane kroackiej deputacyi zawiera następujące propozycye: Liczba kroackich deputowanych w wspólnej izbie powiększoną zostanie o pięciu; kroacki minister przedkłada każde przedłożenie bana królowi. Jeżeli ma jakie wątpliwości, załącza przedłożenie do swojego przedstawienia. Po strąceniu wspólnych wydatków odesłaną zostanie kwota na Kroacyę przypadająca autonomicznemu rządowi krajowemu. Sejm kroacki zwołany zostanie w trzy miesiące po rozwiązaniu. Kwota ustanowiona na wspólne wydatki pozostaje niezmienioną, dopóki obowiązuje ustawa ugodowa. System ryczałtu zostaje uchylony a natomiast otrzyma Kroacya 45% z dochodów na pokrycie wydatków autonomicznej administracyi. Resztę żądań kroackiego elaboratu uchylono.

Zwracamy uwagę na podane poniżej krótkie sprawozdanie z posiedzenia parlamentu niemieckiego, na którem ks. Bismarck nie tając wcale swojej niechęci do wolności prasowej nazwał wzmiankę Laskera o prawach ludowych „deklamatorskiemi dygresyami.“ Nieporozumienie pomiędzy kanclerzem niemieckim a stronnictwem liberalnem stało się zatem faktem dokonanym. Organa stronnictwa konserwatywnego są zadowolone z tego wypadku i zapowiadają powrót kanclerza do obozu dawnych sprzymierzeńców swoich. Najbliższem następstwem zatargów kanclerza z stronnictwem liberalnem będzie zapewnie sparaliżowanie akcyi parlamentarnej na bieżącej sessyi. Oświadczenie bowiem ks. Bismarcka może wkrótce podnieść apatyę deputowanych, która i przedtem już zamanifestowała się kilkurazowym brakiem kompletu w izbie.

Zgromadzenie narodowe uchwaliło zezwolić na oskarzenie Ranca o udział w komunie a Ranc równocześnie umknął do Londynu — oto jest najważniejsza wiadomość z Francyi. Ucieczka ta nie bardzo dotknie rządu. Postawienie bowiem Ranca w stan oskarzenia miało właściwie podrzędne znaczenie, a głównym celem całej tej sprawy było ponowne zmierzenie sił obu głównych obozów zgromadzenia narodowego. Tak pojmując tę sprawę niepodobna zaprzeczyć, że dzisiejszy gabinet francuzki odniósł walne zwycięztwo. Wybór Mac-Mahona rozstrzygnęła większość tylko kilkunastu głosów, w sprawie zawieszenia dziennika „Corsaire“ rząd miał już większość kilkudziesięciu głosów, a obecnie głosowało za jego wnioskiem 485 przeciw 137.

Włoskie ministerstwo znalazło się w trudnem położeniu. Niedawno brak kompletu sprowadził pauzę w czynnościach parlamentu, obecnie wprawdzie nie brak już kompletu ale parlament obraduje przy bardzo słabym udziale deputowanych, powoli i z pewnem zniechęceniem. Zarzut ten spotyka głównie stronnictwo rządowe, które mimowoli ułatwia w ten sposób plany opozycyi. W takim stanie rzeczy zażegnane niedawno przesilenie może się ponowić, a opinia publiczna przewidując tę ewentualność zastanawia się już obecnie nad pytaniem kto stanie na czele nowego gabinetu, Ricasoli czy Menabrea?

Austrya-Węgry. Dzienniki wiedeńskie ciągle zajęte są agitacyą przedwyborczą i sprawą Bobiesa, której nadano znaczenie nader przesadzone. Agitacya jest ciągle ożywioną, a mianowicie komitety lokalne występują w niemiecko-austryackich prowincyach z wielką ruchliwością.

— Cesarzowa niemiecka Augusta przybędzie do Wiednia 35. bm. i zajmie w Schönbrunie apartamenta, w których mieszkała śp. arcyksiężna Zofia. W programie uroczystości, które urządzone zostaną na cześć cesarzowej Augusty, znajduje się także wielki bal u hrabiego Andrassy i przedstawienie w teatrze zamkowym w Schönbrunn.

— Kwestya powiększenia dotacyi węgierskich filii banku narodowego została według telegramu *Bohemii* załatwioną wskutek porozumienia się węgierskiego ministerstwa skarbu z jeneralnym sekretarzem banku. Węgierski kupon lipcowy pokryty został szczęśliwą operacyą finansową

— *Pester Lloyd* zapewnia, że sprawa węgierskiej kolei wschodniej niezadługo się wyjaśni. Załatwienie jej zawisło głównie od projektów. które rząd węgierski już w najbliższym czasie przedłoży sejmowi węgierskiemu.

Niemcy. Posiedzenie parlamentu niemieckiego z 16 b. m. któremu wczoraj poświęciliśmy na tem miejscu słów kilka, zasługuje na szczególniejszą uwagę z powodu wymiany zdań między dep. Laskerem a ks. Bismarckiem przy obradach nad wniesioną przez Windthorsta tymczasową ustawą prasową. Dep. Windthorst uzasadniając swój wniosek prosił Izbę o przyjęcie go en bloc przyczem dodał, że parlament może później rozpocząć obrady nad rządowym projektem prasowym. który nie ma najmniejszej szansy utrzymania się. Na to ks. Bismarck odpowiedział, że i projekt Windthorsta nie będzie szczęśliwszym ponieważ Rada związkowa z pewnością go nie przyjmie. Zgodziliście się panowie, rzekł dalej kanclerz, dla braku czasu usunąć z porządku dziennego wnioski rządowe o ustawie prasowej i o ślubach cywilnych, ale znajdujecie czas na zajmowanie się projektami, które stoją w jawnem przeciwieństwie z projektami rządowymi.

Lasker odpiera zarzut, jakoby parlament mógł więcej jeszcze załatwić spraw. „Dawno bylibyśmy ukończyli obrady, gdyby nam rządowe projekta były regularnie nadsyłane. Teraz chcielibyśmy załatwić choć jeden projekt, wychodzący z łona parlamentu a mający prawa ludu na względzie, dotąd bowiem prawie wyłącznie zajmowaliśmy się ustawami finansowemi. Za projektem rządowym ani „dwa tuziny“ członków parlamentu głosować nie będzie, a Rada związkowa powinna z wdzięcznością przyjąć informacye zaczerpnięte z dyskusyi nad naszym projektem.

Mowa ta rozdraźniła ks. Bismarcka w wysokim stopniu. Odpowiedź jego brzmi w skróceniu:

Nie myślałem bynajmniej oskarzać parlamentu, ale prawo wojskowe nadeszło tu dość wcześnie i mogło być przedyskutowanem Z deklamatorskiemi epizodami o prawach ludu... (niepokój w Izbie, głosy oho!) Tak, panowie, to są reminiscencye z ubiegłych czasów, które mam prawo nazwać deklamatorskiemi frazesami. Żyłem długo w czasach, w których każdy, kto chciał poprzeć swe polityczne zapatrywanie odwoływał się do praw ludu. Do narodu (Volk) należymy wszyscy, ja także do niego należę tak dobrze jak wy panowie, do narodu należy także Najj. Pan, te frazesy o sprawie ludu są to pewne tradycyjne zwyczaje ludzi, którzy zwą się liberalnymi a nie zawsze są nimi (niepokój wielki na lewicy) Ja panowie sprzeciwiam się monopolizowaniu słowa „lud“ i wykluczaniu mnie z niego. Wypraszam to sobie.

Dep Windthorst: Gdyby nie było stosownem wydawać sądu o pruskim projekcie prasowym, byłoby może bardzo na czasie zamknąć natychmiast tę Izbę (wielka wesołość) Nie można nawet myśleć o przyjęciu tego projektu, dla tego należy przez przyjęcie mego wniosku ulżyć prasie pod względem materyalnym Przed kilku dniami francuzki minister Beulé wydał rozporządzenie prasowe, które wywołało wielkie wrażenie w Anglii. Gdyby tam znano lepiej nasze prasowe stosunki i projekt prasowy, wniesiony do Rady związkowej dziwionoby się mniej okólnikowi Beulégo.

Ks. Bismarck: Na cóż zarzucać zaraz pruskiemu rządowi, że ma coś nagannego na celu. Jest może 100.000 ludzi, którzy mają interes w wolności prasy, ale przeważna większość obawia się dalszego rozwoju tej wolności. Nie należy zatem nazywać niegodnem postępowanie tych, co są przeciw tej wolności, a za cnotę poczytywać dobijanie się o nią. W podobny sposób i dalej ciągnęła się dyskusya a rezultatem jej była uchwała Izby wziąść najprzód pod obrady projekt Windthorsta, a dopiero po ewentualnem odrzuceniu jego dyskutować nad projektem pruskim.

Francya. Z Francyi brak dziś ciekawszych wiadomości. Ranc, jak nam telegram doniósł, uciekł we wtorek do Londynu, w sam czas jeszcze bo w czwartek byłoby już za późno. Tego dnia bowiem powzięło Zgromadzenie narodowe uchwałę dozwalającą ścigać go sądownie, Ranc tłumaczy swą ucieczkę tem, że dwa lata czekał spokojnie, a obecnie wytoczony sobie proces uważa za zemstę

— Ewakuacya Belfortu nie rozpocznie się 25. czerwca, jak przedtem donoszono. Z protokołu posiedzenia Rady związkowej niemieckiej z dnia 7. bm. można wnosić, że wojska niemieckie w początkach sierpnia zupełnie opuszczą Francyę.

— Dziennik lyoński *Le petit Lyonnais* zawieszony został na dwa miesiące. *Journal de Paris* zaprzecza doniesieniu, jakoby przedsięwzięte były kroki dla przytrzymywania różnych dzienników zagranicznych na granicy, albo niepokojenia paryzkich ich korespondentów.

Włochy. *Voce della Verità* podaje mowę papieża do kollegium kardynałów mianą 17. b. m. Papież pochwalił gorliwość kardynałów w obronie praw kościoła i dodał, że przykład ten znajduje naśladowców we Włoszech i zagranicą; są to białe punkta które go pocieszają. Jednak zmuszonym jest wzrok skierować ku widowisku tysiąca złego.

„Nasi przeciwnicy nie chcą by usta nasze to złe wyliczały i protestowały. Mimo to powtarzamy protesty i potwierdzamy cenzury, nałożone na uzurpatorów państwa papiezkiego i dóbr kościelnych. Powtarzamy je tem więcej, ile że widzimy, w jaki sposób odbył się pogrzeb Rattazziego, który po woli swych przyjaciół, skonał bez pociechy religijnej. Rattazzi walczył ciągle przeciw spokojowi Italii i stolicy apostolskiej. Wyrok Boski nie jest nam znany, i nie powinniśmy starać się odgadnąć go. Bardzo jednak przykre wrażenie odniosłem dowiedziawszy się z dzienników, że duchowieństwo Alessandryi było obecne na pogrzebie Rattazzego. Ci duchowni byli więcej dworakami niż sługami Boga. Spodziewam się, że wiadomość ta okaże się nieprawdziwą.“ W końcu wezwał papież swych słuchaczy, aby modlili się do Boga, iżby nie dopuścił u nich myśli pojednania. „Żądają, abym ja zrobił pierwszy krok, ja zaś chcę, aby oni go zrobili, ja bowiem nie mogę iść i nigdy nie pójdę.“

— Królowa Izabella przybyła do Rzymu w towarzystwie swych córek i świty z 30 osób złożonej. Zaraz po przybyciu miała audjencyę w Watykanie.

Szwajcarya. W Solothurn odbyło się 15. b. m. wielkie zgromadzenie ludu. Około 15 tysięcy ludzi z 200 chorągwiami i 56 chórami ze wszystkich części Szwajcaryi zebrało się na t. z. Kreuzacker zkąd wyruszyli na miejsce obrad. Landamman Vigier ze Solothurn zagaił posiedzenie, po nim przemawiali reprezentanci 7 innych kantonów Szwajcaryi. Zgromadzenie uchwaliło jednogłośnie następujące rezolucye: 1) Żądamy przeprowadzenia odpowiedniej duchowi czasu rewizyi konstytucyi, 2) żądamy od rewizyi wszechstronnego podniesienia i narodowego ukształtowania armii, wprowadzenie jednolitego prawa, reform na polu ekonomicznem, rozszerzenia praw indywidualnych szwajcarskiego prawa obywatelstwa, przymusowej, bezpłatnej i bezkonfessyjnej szkoły ludowej, małżeństwa cywilnego, swobody dla każdego wyznania, zastrzeżenia praw związku wobec każdej organizacyi i instytucyi kościelnej, która się nie opiera na podstawie narodowej i republikańskiej, zniesienia nuncyatury i biskupstw nie mających narodowej i republikańskiej organizacyi. Uchwalono także wysłać petycyę do Rady Związkowej z prośbą, aby Zgromadzenie Związkowe na swem najbliższem posiedzeniu wzięło w swe ręce sprawę rewizyi konstytucyi na powyższych zasadach.

KRONIKA.

— ***Wybór uzupełniający*** do Rady powiatowej śniatyńskiej z grupy gmin miejskich odbył się dnia 19. b. m. — wybrany został c. k. notaryusz Leopold Karszniewicz.

— ***Posiedzenie Towarzystwa*** galicyjskiej kasy oszczędności, odbędzie się w piątek dnia 27. czerwca 1873 o godzinie 5tej po południu w sali Dyrekcyi galic. kasy oszczędności

* ***Kradzież.*** Wczoraj przed południem skradziono z niezamkniętego pomieszkania pana Władysława Wszelaczyńskiego przy ulicy Mickiewicza paletot granatowy i surdut wierzchni popielaty z jedwabną podszewką w łącznej wartości 80 złr. Podejrzaną o kradzież jest żebraczka, słusznego wzrostu, którą widziano wychodzącą z kamienicy z tłumoczkiem pod ramieniem.

* ***Zguba.*** Wczoraj około godz. 6. wieczór pewien urzędnik kolejowy zostawił przez zapomnienie w budce sodowej przy ulicy Majerowskiej pugilares z 29 złr, a powróciwszy po chwili już go nie znalazł.

* ***Znaleziono*** wczoraj na ulicy czarny surdut, trzy kluczyki, i sześć dokumentów na imię J. Billika.

β ***Statua św. Jana z Dukli.*** Przed niejakim czasem zaczęło gzymsowanie pomnika pamiątkowego św. Jana z Dukli, przed kościołem O. O. Bernardynów okazywać symptomy destrukcyi, filar zaś, unoszący figurę, tak się z pionu wychylił, iż runięcia jego obawiać się należało. Skutkiem tego przeprowadzono ścisłą rewizyą, która okazała, iż filar u podnóża swego tak jest zniszczony, że jedynie tylko przez żelazne ankrowanie od wywrotu był powstrzymanym. Ponieważ stan rzeczy zwłoki nie cierpiał, przeto otoczono filar spiesznie rusztowaniem i zabezpieczeno go od upadku, restauracyi zaś do dziś dnia podjąć nie można, gdyż nie jest jeszcze należycie wyświeconem, czy koszta takowej przez gminę miasta Lwowa, czy też konwent O. O. Bernardynów ponosić się mają.

β ***Zerwana balustrada.*** W dniu 17. t. m. oberwała się przednia strona balustrady z lanego żelaza przy balkonie I. piętra w domu przy wałach hetmańskich, w którym cukiernia p. p. Müllera i Noworyty się mieści. Przypadku, o ile wiadomo, nie było przy tem żadnego. Powodem było niedostateczne przytwierdzenie skrajnej lisztwy drewnianej, na której cały ciężar balustrady spoczywał.

(r) ***Wyścigi konne.*** Z powodu deszczu tor był mało ożywiony; zwolennicy sportu jednak, byli dość licznie reprezentowani. Do biegu I. o nagrodę galicyjskiego Towarzystwa chowu koni w kwocie 800 złr., zgłoszono cztery konie, z których stanęły trzy, a mianowicie: Stefana hr. Zamojskiego ogier kasztanowaty trzyletni Grabiec, tegoż ogier kaszt. 3 letni Csatar, i p. Ochockiego ogier gniady 3 letni Pan. Z początku Grabiec wiódł rej, został jednak wypartym przez Csatara i Pana, z których pierwszy został zwycięzcą — drugi zyskał połowę wkładek.

Do biegu drugiego o nagrodę dam zgłoszono sześć koni, wycofano dwa, stanęły więc: Jana hr. Tarnowskiego z Chorzelowa klacz skarogniada 5 letnia Emancypantka, Stefana hr. Zamojskiego klacz kasztanowata 5 letnia Koncessja, p. Alfreda Mysłowskiego klacz gniada 4 letnia Wauwau i p. Ochockiego ogier kary 4 letni Mara. Koncessja pro-

wadziła bieg od początku i stanęła pierwsza u mety; za nią jako drugi Mara.

Bieg III. Nagroda cesarska 200 dukatów w złocie. Zapisanych do biegu koni 9; stanęły cztery: Jana hr. Tarnowskiego z Dzikowa klacz gniada 5 letnia Elektra, tegoż ogier siwy 3 letni Żeglarz, p. Ochockiego klacz kasztanowata 5 letnia Dewotka, tegoż ogier kary 4 letni Zmrok. Elektra wyprzedziwszy z samego początku resztę koni — przybyła w spokojnym biegu pierwsza do mety; drugim był Zmrok — trzecią była Dewotka.

O bieg czwarty, nagroda cesarska I. klasy 500 dukatów w złocie, współubiegało się dziewięć koni, z których trzy wycofano. Stanęło do biegu: p. Ochockiego ogier gniady 3 letni Paź, Jana hr. Tarnowskiego z Chorzelowa klacz gniada 4 letnia Przekora, Gustawa barona Springer ogier kasztanowaty 3 letni Shillelagh, Jana hr. Tarnowskiego z Dzikowa ogier kary pięcioletni Meteor, tegoż klacz kasztanowata 4 letnia Hannah, Stefana hr. Zamoyskiego klacz gniada 4 letnia Vesta. Bieg prowadziła Hannah, za nią Shillelagh, i Vesta, wkrótce Shillelagh został w tyle i zwycięztwo ważyło się między Hannah i Vestą, z których ostatnia w śród oklasków publiczności pierwsza metę przekroczyła. Drugą była Hannah. Shillelagh przybył ostatni. Przeciw temu zwycięztwu Vesty wniósł dżokej p. Springera protest, a to na podstawie jakoby Vesta w biegu do środka areny weszła. Komisya sporna udała się na miejsce tego wkroczenia; po długich naradach jednak, nie mogąc przekonać się o prawdziwości twierdzenia dżokeja p. Springera, przyznała nagrodę Vescie. Jutro drugi dzień wyścigów.

— ***Zmowa nurków.*** Z Królewca, w Prusach donoszą, że między nurkami poszukującemi bursztynu na morzu baltyckiem wybuchła zmowa, przyczem nie brakło burd i spustoszeń. Ponieważ interwencya dyrektora robót okazała się bezowocną, pomoc zaś żandarmów niedostateczną, wysłano z Królewca kompanię żołnierzy dla przywrócenia porządku.

— ***W węgierskiem mieście, Podolinie*** zdarzyło się na dniu 5. czerwca straszne nieszczęście. Jakiś złoczyńca zapalił miasto na czterech rogach. Z powodu szalejącego w dniu tym huraganu więcej niż połowa miasta zamieniła się w prawdziwe morze płomieni. Sto z górą domów spłonęło do szczętu, ze wszystkiem co w nich było, tak że widać tylko ruiny fundamentów, całość zaś przedstawia smutny widok zniszczenia Dotąd wydobyto już z pod gruzów dziesięć na węgiel zamienionych ciał. — Podpalacz, właściciel domu w Podolinie wzięty na śledztwo, przyznał się do winy i oddany został w dniu 7. b. m. pod sąd. Miał on podłożyć ogień dla tego jedynie, że w przeszłym roku, podczas jesieni pożar zniszczył mu kamienicę a z powodu nowej budowy miał z policyą zajście. Mszcząc się, postanowił miasto w popiół i gruzy zamienić, czego też dokazał.

— ***Podróż welocypedem na wystawę.*** Jak donoszą z Medyolanu, wyjechał z tamtąd pewien Lombardczyk, p. Enrico d'Italo, na welocypedzie do Wiednia na wystawę. Nie po raz pierwszy odbywa on takie podróże; w tenże sam sposób przybył w przeciągu trzech dni z Genewy do Spezzia i z tąd do Volterry; inną zaś razą przejechał 100 kilometrów, z Florencyi do Bononii, w niespełna 15tu godzinach.

— ***Dzielny chłopiec.*** Czternastoletni syn urzędnika w Opawie po wyjściu rodziców przed kilku dniami po południu, pozostał sam jeden w mieszkaniu przy małej uliczce, zajęty nauką w jednym z tylnych pokojów. W tem rozległ się odgłos dzwonka; lecz chłopcu podpadło, że nie brzmiał jak zwykle, lecz jak się zdawało, był przez kogoś trzymany. Naprowadziło go to na myśl, że ktoś skradł się ze zbrodniczemi zamiarami. Zanim więc poszedł się przekonać, kto dzwoni, zaopatrzył się w stary pistolet ojcowski, dość już popsuty, nabił go prochem i solą, a nie mając kapiszona, położył na jego miejsce kapsułkę używaną zwykle u pistoletów dla dzieci. Tak uzbrojony, otworzył drzwi i spostrzegł barczystego, czarno zarosłego Włocha około lat 30 mającego, zajętego właśnie odrywaniem zamku u drzwi pokoju wychodzącego na ulicę. Chłopiec trzymając pistolet w tyle, zapytał nieznajomego czego sobie życzy i radził mu „wynosić się, zkąd przyszedł.“ Włoch zaczął wymyślać i kląć, co skłoniło chłopca do pokazania mu pistoletu. Lecz Włoch widząc że nie ma kapiszonu, rozzuchwalony uderzył chłopca kijem. Wtedy mały zuch wystrzeliwszy szczęśliwie, ugodził napastnika w rękę. Przestraszony Włoch uciekł coprędzej.

† ***Angelo Mariani,*** pierwszy dyrektor orkiestry nowoczesnej Italii, umarł w dniu 13. czerwca w Genui, gdzie żył od r. 1852 jako dyrektor miejskiej kapeli. W ostatnich latach dyrygował operą w Bononii, gdzie zachwycano się mianowicie świetnem wykonaniem oper Rysz. Wagnera. Bononia mianowała go niedawno obywatelem honorowym. Gdy wiadomość o jego śmierci nadeszła, przejeżdżał właśnie tamtędy w charakterze prezydenta oddziału muzycznego na wystawę wiedeńską Enrico Petrella, słynny kompozytor „Manfreda“, telegrafował natychmiast do Genuy ofiarując się w rocznicę śmierci przedłożyć mszę żałobną i osobiście nią dyrygować.

— ***Grabież w grobach.*** W okolicy miasta Blaukensteinu, panuje wielkie wzburzenie z powodu odkrycia grabieży w grobach. Znaleziono bowiem przy rewizyi pewnego domu różne suknie skradzione wedle wszelkiego prawdopodobieństwa nieboszczykom. Ojciec pewnego świeżo pochowanego dziecka poznał między niemi ubiór, który mu dał do grobu. O godzinie 3ciej z rana udał się wraz z sąsiadami na cmentarz, gdzie dziecko leżało; odkopano grób, lecz znaleziono tylko próżną trumnę. Jak słychać, oskarżony od dawna miał sprzedawać długie włosy.

— ***Gra w szachy.*** W londyńskich klubach szachistów, odbywają się teraz wielkie szachowe turnieje; bohaterami dnia są tu p. p. Zuckerort i Löwenthal. Pierwszy podjął się w jednym z ostatnich wieczorów grać z dziewięciu szachistami równocześnie, nie patrząc nawet na szachownicę. Po dwóch godzinach wygrał dwie partye, ośm pozostałych odłożono na dzień następny. Pan Löwenthal próbował równocześnie szczęścia z 20 różnymi graczami, wygrał 13 partyi, przegrał jedną — reszta (sześć) pozostała nierozstrzygniętą.

— ***Samobójstwo z miłości dziecięcej.*** Sześćdziesięcioośmioletni pejsażysta, Wincenty Kuhnel żył od wielu lat z 26-letnią córką Jadwigą, w Pradze w największem osamotnieniu. Nikt nie miał przystępu do ich mieszkania. Interesentom, służącej i praczce wolno było tylko wejść do kuchni. Córka mówiła czterma językami i z szczególnem zamiłowaniem zajmowała się nauką medycyny, posiadała całą bibliotekę dzieł z tego fachu. Opowiadają, że kilkakrotnie sama wyleczyła ojca z choroby Przed kilku dniami o godzinie 11. z rana wyszła córka dla zakupna na miasto. Zostawiła chorowitego od kilku miesięcy ojca przy zwykłem zatrudnieniu. Wróciwszy o pół do 12 do domu, znalazła go przy stole bez życia Umarł nagle Rozdzierały serce wybuchy boleści sieroty. Lecz nagle zdawało się jakby w jej serce wstąpiła rezygnacya. Nie słyszano jej już płaczącej. Ubrawszy martwe ciało, położyła je do łóżka. Po kilku godzinach wyszła z domu, lecz wkrótce wróciła. Około godziny 9tej wieczorem rozległ się nagle huk strzału; gdy sąsiedzi pobiegli do pokoju, znaleźli dziewczę z przestrzeloną piersią nieżywe, leżące przy trupie ojca Na stole znajdował się testament, list zaadresowany do magistratu i do praczki. W testamencie napisała, że nie mogąc znieść bolu nad śmiercią ojca, odbiera sobie życie. Zwłoki ojca zaniesiono do kaplicy św. Piotra, córki do anatomicznego instytutu do sądowej obdukcyi. Na wyraźne w testamencie życzenie oboje wspólnie będą pogrzebani.

— ***Wykaz osób zmarłych*** w czasie od 1. do 10. czerwca 1873 roku. (C. d.) 38. Antonina Brand l. 80 żebraczka, na zapalenie płuc. 39. Jan Janiszyn l. 38 zarobnik, na obłęd opilczy. 40. Krystyna Kikta l. 54 uwięziona, na suchoty. 41. Feige Schleicher l. 3 dziecię zarobnika, na ospę. 42 Aniela Kines l. 72 krawcowa, na uwiąd schyłkowy. Dzieci zarobników na ospę: 43. Katarzyna Pokrzywa l. 3½. 44. Chaje Sara Berggrün l. 1 45. Honorata Chruściel l. 3 córka lampiarza. 46 Huds Mikolów l. 23 infanterzysta z 80 pułku piechoty. 47. Anna Dauyło l. 24 sługa, na zapalenie błon mózgowych. 48. Antoni Chomnicki l. 10 syn stolarza, na ospę. 49. Teresa Sabara l. 40 żona czeladnika fryzyerskiego, na durzycę. 50 Stanisław Magnowski l. 4½ syn urzędnika, na ospę.

(Dokończenie nastąpi.)

Notatki literacko - artystyczne.

(T) ***Teatr.*** Nie jesteśmy wcale zwolennikami Dumasowskich komedyj — tych komedyj, co zamiast chłostać śmieszności, cieniom przeciwstawiać światło i budzić w widzu szlachetniejsze instykta, ukazują mu tylko brudną kałużę, w której cały niemal personal sztuki nurza się z lubością. Nie zaliczamy się bynajmniej do przesadnych rygorystów w sztuce; mimo tego żądamy przecież, aby dramatyczny ruch dzieła scenicznego rozwinął przynajmniej trochę szlachetnego poglądu na życie, aby nie był samem tylko odźwierciedleniem najohydniejszego zepsucia, przedstawionego zręcznie, nęcącego dowcipnemi i pełnemi sprytu kombinacyami — lecz dla tego właśnie tem niebezpieczniejszego. *Przyjaciel kobiet*, de Ryon (p. Benda), to postać cyniczna, nie wierząca w uczciwość kobiet, mająca na swe posługi tysiące gładko utoczonych frazesów, w których nie wiem co więcej podziwiać: naigrawanie się z wszystkiego, co uczciwe, bezczelność w wygłaszaniu tych zasad, czy wmawianie w siebie i drugich, że posłannictwem jego jest wstrzymywanie kobiet od upadku a więc cel etyczny. Ale potrzeba było tego autorowi, który nas wprowadził w najwstrętniejsze towarzystwo, przesycił wszelkiego rodzaju brudami — a w końcu dla jakiegoś decorum całą ohydę sztuki raczył pokryć figowem liściem moralnej dążności.... Lecz każdy co siebie samego ludzić nie chce, co niniejszą sztukę porówna z innemi tegoż autora, ujrzy jak na dłoni, że celem Dumasa, któremu tak słusznie dostał się w udziale przydomek: *blanchisseur des maitresses*, jest właśnie znów poropagand dla tejże części społeczeństwa, z którą autor lepsze towarzystwo stara się postawić na jednej stopie. Tyle o sztuce, która zwłaszcza u nas nie powinna uzyskać prawa obywatelstwa, a która i co do artystycznego układu pod niejednym względem chromieje.

P. Benda w roli tytułowej wystąpił przed nami jako rutynowany z wielkim talentem artysta — pojął wybornie swoje zadanie, był skończonym typem przeprowadzonym umiejętnie i konsekwentnie, obracał się w salonie od początku do końca z całą swobodą człowieka dobrego towarzystwa, ale..... Jest tu zdaniem naszem i ale, które lubo nie zepsuło bynajmniej dobrego wrażenia, jednak raziło gust nieco wy bredniejszego widza — a jest niem pewien nosowy od czasu do czasu dźwięk w głosie, pewne wykrzywianie ust i objawiające się niekiedy apelowanie do aplauzów pewnej części publiczności za pomocą sposobików, mniej przystających tak znakomitemu jak p. Benda artyście. Wypowiadamy zdanie nasze otwarcie, uważając to za obowiązek względem miłego gościa, którego reputacya zbyt jest ustaloną, aby jej uwagi nasze ująć co mogły — a dla którego ze względu na niepospolity talent nierównie surowszymi niż dla innych być powinniśmy. Obok p. Bendy należy się uznanie przedewszystkiem pani Nowakowskiej (Joanna hr. de Simerose), której zarzucić byśmy mogli chyba pewną afektacyę i zbyteczną pieszczotliwość głosu w pierwszym akcie. Scena pomiędzy nią a jej mężem, hr. de Simerose wypadła wyśmienicie. Pan Kwieciński ukazał nam się znowu jako pełen talentu artysta, grał z prawdziwem uczuciem i dystynkcyą z zachowaniem artystycznej miary, co z pewnością większe byłoby sprawiło wrażenie, gdybyśmy równie dokładnie nie byli wprzód słyszeli recytowanej przez suflera z godnym lepszej sprawy zapałem roli jego. — Natomiast bezpośrednio przed spuszczeniem kurtyny w ostatnim akcie, w chwili miłosnego zapału raziło nas niewłaściwe cedzenie słów, którego unikanie tem więcej polecamy panu K., że jestto wada powracająca u niego peryodycznie. P. Woleński i p. Dobrzański (de Montègre) których sumienność za wzór innym postawić się godzi, wywiązali się ze swego zadania bardzo dobrze. Nie tak p. Zboiński (Targettes) którego nawet z podagrą w salonie we fraku widzieć byśmy sobie nie życzyli i pani Linkowska (pani Leverdet), którą widzimy na scenie zbyt często i to niemal zawsze w niewłaściwych rolach — podczas gdy n. p. panna Deryng, już blizko od miesiąca jest zupełnie nie widzialną. Czyżby dyrekcya najlepsze siły swoje tak rzadko miała ukazywać na scenie, aby je tem pożądańszemi uczynić dla publiczności?

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Koleje wicynalne w Galicyi.

IV.

Przyznając trafność wyboru linijom wspomnionym, nie możemy przecież pominąć, że kilka innych kierunków zasługiwałoby także na szczególną uwagę. Według doświadczeń, uczynionych za granicą, musi każda kolej wicynalna mieć zapewnionych 200.000 centnarów frachtu rocznie, jeżeli chce mieć dochód dający normalny procent od kapitału. W Galicyi mało znaleźć można takich miejscowości, któreby zapewniały taki ruch towarowy. Do takich linij korzystnych policzyć by można połączenie Tłumacza z Stanisławowem, przyczem stosunkowo bardzo mało trudności byłoby do zwalczenia, dalej nadzwyczaj korzystnie położona linia między fabryką Czerlańską a Gródkiem, i połączenie stacyi kolejowej w Medyce z nizinami Sanu, w celu ułatwienia ogromnego, w ostatnich latach ciągle wzrastającego handlu drzewem. Dalej zasługiwałoby na uwagę połączenie między stacyą kolejową w Bogumiłowicach a browarem w Wojniczu i młynem parowym w Szczepanowicach; połączenie Słotwiny i Brzeska z dotknięciem browaru w Okocimiu, i połączenie stacyi kolejowej Krzeszowickiej z młynem parowym i browarem w Tenczynku.

(Dokończenie nastąpi.)

— ***Sprawozdanie tygodniowe*** lwowskiej izby handlowej o cenach zboża na placu lwowskim od 12 do 19. czerwca 1873. Ceny wszystkich gatunków zboża idą w górę dla braku towaru. Zboża. Pszenica 170 ℔ czelna biała zł. 14½—15, pośledniа albo wilgotna zł 11—12½; Żyto najlepsze suche 160 ℔ zł. 8.80—9, średnie albo wilgotne zł. 8¼—8½; Jęczmień 140 ℔ przedni zł. 7¼, pośledni zł. 6½; Owies 100 ℔ zł. 3.90—4; Kukurudza 170 ℔ zł. 7¼; Nasiona olejne. Rzepak zimowy 150 ℔ na sierpień, wrzesień zł. 8½—9; Rzepak letni 150 ℔ i Lnianka 150 ℔ niema handlu; Chmiel 100 ℔ nowe umowy zawierają po zł. 70—85; Okowita 80 Tralles, 41 miar gotowa zł. 18, lipiec wrzesień zł. 18¾.

Ceny targowe z miesiąca maja 1873.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Borszczów zł.	c.	Jezierzany zł.	c.	Kudryńce zł.	c.	Mielnica zł.	c.	Skała zł.	c.
	walutą austryacką									
Mec przenicy	5	50	5	50	4	50	5	—	5	—
„ żyta	4	—	4	—	3	50	4	60	4	—
„ jęczmienia	2	50	2	50	2	25	2	25	2	—
„ owsa	1	50	2	20	1	50	1	60	1	50
„ grochu	3	—	3	—	3	—	2	60	3	—
„ hreczki	2	50	2	25	2	80	—		3	—
„ kukurudzy	3	50	3	50	3	—	3	—	3	—
„ ziemniaków	1	20	1	60	1	30	1	25	—	90
Cetnar siana	1	10	1	80	2	—	2	—	2	—
Sąg drzewa twar.	10	50	12	—	12	50	10	50	11	—
Sąg drzewa mięk.	—	—	9	—	—	—	8	50	9	—
Funt mięsa woł.	—	18	—	18	—	18	—	16	—	18
Miara wina	1	20	—	80	—	70	—	70	1	—
„ piwa		20	—	16	—	18	—	16	—	—
Robotnik z wikt.		35	—	40	—	33	—	30	—	30
„ bez „	—	60	—	70	—	45	—	40	—	40

Przyjechali do Lwowa.

z dnia 20. czerwca.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Mniszek Z., z Rossyi. — Hr. Wodzicki A., z Krakowa. — Hr. Zamojski S., z Wysocka. — Cielecki W., z Byczkowiec. — Dobifaa J., z Odessy. — Iwanicki J., z Rzeszowa. — Mipski J., z Zarudzia. — Lipski A., z Rossyi. — Ohanowicz J., z Besarabii. — Stojowski Aug., z Jaszczowa. — Wolański W., z Dulib. — Schoepf K., z Paryża.

Hotel europejski: Pp. Hr. Mniszek W., z Ostrowa. — Jeszun A., — z Bukowiny. — Ohanowicz J., z Besarabii. — Wysocki S., z Turki.

Hotel Langa: P. Krzeulesko J., z Turki.

Hotel angielski: Pp. Dr. Bardach K., ze Stanisławowa. — Schobinger E., c. k. kapitan sztab., z Lucern. — Dornbach H., z Zukowa. — Kakowski J., z Tarnopola. — Łodyński S., z Nahorca. — Schnirch E. i Teodorowicz J., z Mikuliniec. — Winnicki L., z Wierzbicy.

Wyjechali ze Lwowa.

z dnia 20. czerwca.

Pp. hr. Baworowski Włodzimierz, ob. do Trupowa. — Seslawino Aleksander, ob. do Paryża. — Kulczykowski Tomasz, ob. do Krakowa. — Podoski Hilary, ob. do Ptaszkowa. — Rodzicz Achiles, ob. do Chodaczkowa. — Stecki Władysław, ob. do Krakowa. — Zatorski Maksymilian do Krakowa. — Zaklika Kazimierz do Przeworska.

OSTATNIA POCZTA.

Ministrowie: oświecenia dr. Karol Stremayr, skarbu Sisinio baron Pretis, sprawiedliwości dr. Juliusz Glaser, handlu dr. Antoni Banhans i bez teki dr. Józef Unger złożyli 19. b. m. w ręce Najjaśniejszego Pana przysięgę jako tajni radcy.

Książe Rumunii wyjechał 19. b. m. do Wiednia dokąd przybędzie 23. b. m. Książe mieszkać będzie w pałacu ministerstwa skarbu. Ze strony urzędowej zaprzeczają w Rumunii energicznie pogłosce o abdykacyi księcia Karola.

Telegram z Petersburga podaje takie szczegóły o ostatnich potyczkach w Chiwie: nieprzyjaciel miał w bitwie pod Kodscheili 6000 żołnierzy i 6 dział a pod Mangut 3000 ludzi i 3 działa. Jenerała Warewkina oddziela od Chiwy marsz trzydniowy a jenerała Kaufmanna dwudniowy.

Francuzkie zgromadzenie narodowe rozpocznie wkrótce dyskusyę nad projektem reorganizacyi armii i następnie prawdopodobnie zostanie odroczone.

Szach perski przybył do Londynu i po przyjeździe przyjmował Cesarzewicza rossyjskiego.

Aż do zamknięcia dziennika nie otrzymaliśmy żadnych telegramów.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Lwów dnia 20. Czerwca 1873.

Efekta	Złote austryackie płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Południowy kurs lwowski.				
Kolei galic. Karola Ludw. po 200 zł. m. k.	221	50	223	—
Kolei lwow.-czern. Jassy po 200 zł. w. a.	144	—	147	—
Banku hip. gal. po 200 z wpłatą	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zastawne za 100 zł.				
Towarzystwa kredyt. galic. 5% w. a.	77	50	78	25
„ „ „ 4% w. a.	70	25	71	25
Banku hipotecznego galic.	85	25	86	25
Galic. zakładu kredyt. włościańskiego	94	—	95	50
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne galic.	75	25	76	25
„ W. Ks. Krakowskiego	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	—	—	—	—
Pierwszeń. kol. gal. Karola Ludw. I. Emissyi	—	—	—	—
„ „ „ „ „ II. „	—	—	—	—
„ „ Lwow.-Czerniow. I. „	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—
Dukat holenderski	5	17	5	25
„ cesarski	5	20	5	28
Napoleond'or	8	90	9	—
Pół imperyał rossyjski	9	—	9	20
Rubel rosyjski srebrny	1	68	1	78
„ „ papierowy	1	48¼	1	49¼
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	67½	1	69
Srebro	111	—	112	50

(Oprócz kupona bieżącego — przy pozycjach 1.–3.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. Czerwca 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Jednolity dług państwa w banknotach	68.60	68 80
„ „ w srebrze	74.—	74 25
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	290.—	295.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	285.—	290.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	95.—	96.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.—	102.50
„ „ „ „ 1860 go 100 zł. 5%	116.—	117.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	136.—	137.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	75.—	76.—
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	93.—	94.—
Siedmiogrodu	73.50	74.25
Węgier	75.50	76.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austryacki na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	194.50	195.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	265.—	266.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	1110.—	1020.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hip. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Gal. bank dla handlu i przem. à 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	988.—	990.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	583.—	586.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	214.50	215.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2190.—	22[illegible]0.—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. m. k.	220.50	221.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szterl.)	142.—	144.—
Kol. naddniestrzańska à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kolej żelazna Preszów-Tarnów (węg. część) à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Kol. żel. węgier. gal. I. à 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k.	333.—	334.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a.	188.85	189.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—
Tow. akc. dla wyd. potażu w Kałuszu à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Tow. gal. bud. i wyrobu cegieł à 200 z wpłatą 50%	—.—	—.—
Galic. tow. dla budowy i parcelowania 100 zł.	—.—	—.—
Galic. tow. rektifikacyi spirytusu à 500 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kred. ziem. przezn. do losow po 5% w srebrze	99.75	100.25
Gal. zakł. kred. ziem. w Krak. losów w 18. lat 6%	95.50	96.—
„ „ „ „ „ „ 36. „ 6%	94.50	95.—
„ „ „ „ „ „ 36. „ 5½	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	69.—	71.—
„ „ „ po 5%	77.—	79.—
Gal. banku [illegible] po 6%	87.—	88.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	94.—	95.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.20	90.40
Węgier. towarz. ziemskie po 5½%	—.—	83.—
„ „ „ (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.—	89.—
„ „ „ 100 zł. w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.75	—.—
„ „ „ „ III. „	96.—	—.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a. za 100 zł. w. a.	—.—	89.50
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5% w. a.	—.—	57.—
Towarzystwo kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5% w srebrze	85.—	86.—
Kol. lwowsko-czerniowiecko-jaska VI. emisyi à 300 zł. 5% w srebrze	—.—	—.—
Węg. gal. kol. żelazna à 200 zł. 5% w srebrze w. a.	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	179.—	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.50	31.50
Palffiego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	92.25	92.75
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94.50	95.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	94.55	95.[illegible]
Hamburg za 100 M. B.	55.25	55.75
Londyn za 10 ft. szt.	112.20	112 50
Paryż za 100 fr.	43.80	44.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.28	5.29
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.98	8.99
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	112.50	112.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. Czerwca.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	68	—
„ „ w srebrze	73	—
Losy z 1860 roku	102	50
Akcye banku wiedeńskiego	992	—
„ „ kredytowego	264	50
Londyn 10 funtów szterlingów	111	90
Srebro	112	25
Napoleond'or	8	99
Dukat	—	—

(1771 I—3) **Kundmachung.**

Z. 10078/873 Zur Besetzung der beim Magisttrate der Landeshauptstadt Czernowitz erledigten Amtsdienersstelle mit der Jahres-Entlohnung von 250 fl. und der Bekleidung wird der Konkurs auf 4 Wochen vom dritten Einschaltungstage in das betreffende Zeitungsblatt an gerechnet hiemit ausgeschrieben.

Zur Erlangung dieser Stelle ist nachzuweisen:

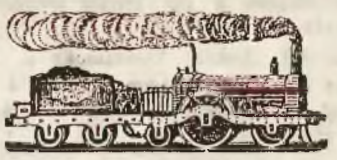
1. Ein Lebensalter von nicht mehr als 40 Jahren.

2. Unbescholtenheit des Lebenswandels.

3. Die Kenntnis der deutschen Sprache in Wort und Schrift, und mindestens noch einer Landessprache.

Bewerber um diese Stellen haben, falls Sie in einer öffentlichen Bedienstung sich befinden ihre Kompetenzgesuche durch die vorgesetzte Behörde, sonst aber unmittelbar an den Magistrat in Czernowitz zu überreichen.

Vom Stadtmagistrate
Czernowitz 17. Juni 1873.

C. k. uprzyw. gal. kolej Karola Ludwika.

(1769 1—3)

Obwieszczenie.

Od 1. lipca r. b. aż do dalszego postanowienia obliczany będzie, tak w stacyi Podwołoczyskach jako też i w Brodach czas od opłaty wolnego składu i należytość składowa od towarów, które pod dozorem c. k. urzędu cłowego stoją, jednak w magazynie cłowym deponowane nie są, podług ogłoszonej taryfy z dnia 15. maja 1872.

Od towarów w Podwołoczyskach w c. k. magazynie cłowym deponowanych, pobieraną będzie należytość składowa od 4. dnia nadania, aż włącznie do 10. dnia wedle wymiaru ogólnej austryackiej taryfy cłowej na korzyść kolei, zaś po 10. dniu na korzyść wysokiego zarządu państwa.

Lwów, w czerwcu 1873.

Dyrekcya ruchu.

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 21. Czerwca Nr. 141.

(1631 2—3) **Edikt.**

Z.24543. Von Lemberger k.k. Landesgerichte wird hiemit der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Nicolaus Tumanowicz, und für den Fall des Ablebens desselben die dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben desselben verständigt, daß für dieselben aus Anlaß des von den Eheleuten Ferdinand und Amalie Lintner als Eigenthümer der Realität Nr. 384 3/4 sub praes. 23. April 1873 Z. 24543 eingebrachten Gesuches wegen Rechtfertigung der Dom 13 p. 110 n. 3 on. Instr. 432 p. 15 n. 1 & 2 on. Dom. 13 p. 111 n. 7 on. & Instr. 432 p. 15 n. 3 on. nunmehr über 1/8 Theile der Realität sub Nr, 384 3/4 und über dem Kaufpreise von 7/8 Theilen der Realität sub Nr. 184 3/4 ursprünglich für den armenischen Erzbischof Jakób Tumanowicz und hierauf für dessen Erben dem h. Aerar in 1/3 und Nicolaus Tumanowicz in 2/3 vorgemerkten Summe von 10 0 fl. ein Curator in der Person des Advokaten Hr. Dr. Sermak mit Substituirung des Advokaten Dr. Janowicz ernannt, und der über jenes Gesuch unterm Heutigen ergangenem Bescheid dem ernannten Curator zugestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte
Lemberg, am 3. Mai 1873.

(1650 2-3) **Edikt.**

Z 5551 cyw. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird für die dem Aufenthaltsorte nach unbekannte Bella Brylant ein Kurator in der Person des Adv. Dr. Sternklar mit Substituirung des Adv. Dr. Weisstein bestellt und dem Kurator der Tabularbescheid vom 26 Juli 1871 Z. 8548, womit über das Gesuch des Moses Parnas die Intabulirung des Hypothekarrechtes für die Wechselsumme von 141 fl. 36 kr. im Lastenstande der der Bella Bryllant gehörigen Hälfte der Realität sub Nr 9 in Tarnopol zu Gunsten des Moses Parnas bewilligt worden ist, zugestellt und dieses der Bella Bryllaut zur Wahrung ihrer Rechte hiemit bekannt gegeben.

Tarnopol, am 19. Mai 1873.

(1660 2—3) **Edykt.**

Nro. 32115. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia p. Antoninę Rogalskę i p. Antoninę Strasser, że przeciw tymże i p Brunonowi Rogalskiemu jako akceptantom wekslu wydanego z daty Lwów dnia 15. listopada 1871. został na prośbę właściciela wekslu Mojżesza Lauterstein tutejszo sądową uchwałą z dnia 28. maja 1873. l. 32115 nakaz zapłaty sumy wekslowej 920 złr. w. a wraz z odsetkami po 6% od dnia 16. lutego 1872. i kosztami sądowemi 10 złr. 93 kr. w. a. wydany.

Gdy miejsce pobytu Antoniny Rogalskiej i Antoniny Strasser jest niewiadomem, mianuje się dla tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adwokata Dra. Roińskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Męcińskiego.

Lwów dnia 28. maja 1873.

(1123 3—3) **Edict.**

Nr. 8350 ex 1872. Vom k. k. Bezirksgerichte in Biała wird in Folge Beschlusses des k. k. Oberlandesgerichtes in Krakau vom 29 November 1872 Zl 14367 im Namen dieses k. k. Oberlandesgerichtes im Sinne des Gesetzes vom 25. Juli 1871 Z. 96 R. G. B. verlautbart, daß Georg Nikiel, Grundbesitzer Nr. 162 a. 114 n. in Hałenów mit dem Gesuche de praes. 9 April 1872 Zl. 5793 bei dem k. k Oberlandesgerichte in Krakau gebeten hat, daß für die Grundwirthschaft Nr. 162 a, 114 n. in Hałenów ein Folium im Grundbuche jener Gemeinde eröffnet, er sohin auf Grund des grundherrschaftlich genehmigten Vertrags dto. Hałenów 11. Oktober 1801, mittelst dessen Johann Pysz dem Andreas Banet die bezeichnete Grundwirthschaft verkaufte, des Uebergabsaktes dto. Hałenów 5. November 1801 und vom 7. Jänner 1831, mit welch letzterem nach dem Tode des Andreas Banet dessen Sohn gleichfalls Andreas in den Besitz jener Grundwirthschaft eingeführt wurde, dann des Kaufvertrages dto. Hałenów 8. November 1864 laut dem dieselbe an die Eheleute Georg und Anna Nikiel verkauft wurde, und endlich des Einantwortungsdekretes des k k. Bezirksgerichtes in Biała vom 23. Februar 1871 Zl. 1153 laut dessen die nach Anna Nikiel gebliebene Hälfte jener Grundwirthschaft dem Georg Nikiel eingeantwortet wurde, als Alleineigenthümer der bezeichneten Grundwirthschaft unter gleichzeitiger Aufzeichnung des Kaufschillingsrückstandes pr. 350 fl öst. W. für Andreas Banet des bedungenen lebenslänglichen Ausgedunges für Andreas und Marianna Banet und des Erbtheiles pr. 500 fl. öst. W. für Josef Nikiel eingetragen werde, daß diese Grundwirthschaft laut gepflogener Erhebung in der Grundvermessung vom Jahre 1820 sub rep. Nr. 19 Parz. Nr. 538 und 537 mit dem Flächenmaße von 6 Joch 96 □Klftr. und im Kataster vom Jahre 1845 mit dem Flächenmasse von 6 Joch 1115 □Klft. eingetragen ist, die Bauparzellen 28 und 29 im Ausmasse von 81 □Klft., auf welchen die Wohn- und Wirthschaftsgebäude sub Nr. 162 a. 114 n. erbaut sind, und die Weideparzelle Nr. 1682 pr. 18 Quadr. Klafter, Nr. 1683 pr. 20 Quadr. Klftr., Nr. 1685 pr. 50 Quadr. Klftr., Nr. 1687 p. 85 Quadr. Klftr., Nr. 1689 pr. 40 Quadr. Klftr., Nr. 1690 pr. 282 Quadr. Klftr., Nr. 1692 pr. 212 Quadr. Klftr., Nr. 1693 pr. 42 Quadr. Klftr., und die Ackergründe Nr 1684 pr. 301 Quadr. Klftr., Nr. 1688 pr. 886 Quadr. Klftr. und Nr. 1691 pr. 5 Joch und 463 Quadr. Klftr., und endlich die Gestrip-Parzelle Nr. 1686 pr. 316 Quadr. Klftr. umfaßt, und von Ost n mit den Gründen des Andreas Olina Nr. 67 a. 194 n, von Norden mit den Gründen der Anna Nikiel sub Nro. 61 a. 113 n. und des Johann Ulma sub Nr. 62 a 112 n. von Westen mit dem herrschaftlichen Teiche und von Süden mit den Gründen des Albert Wadas gränzt, und daher alle jene, welche auf Grund irgend eines vor der Eröffnung dieses Grundbuchsfoliums erworbenen Rechtes eine Aenderung in demselben enthaltenen, die Eigenthums- oder Besitz verhältnisse betreffenden Eintragungen in Anspruch nehmen, gleichviel ob die Aenderung durch Ab-, Zu- oder Umschreibung, durch Berichtigung oer Bezeichnung von Liegenschaften oder der Zusammenstellung von Grundbuchskörpern, oder in anderer Weise erfolgen soll, ansprechen, sowie diejenigen, welche auf diese einzutragende Liegenschaft oder auf Theile derselben Pfand- dienstbarkeits- oder andere zur bücherlichen Eintragung geeignete Rechte erworben haben, soferne diese Rechte als zum alten Lastenstande gehörig eingetragen werden sollen, aufgefordert werden binnen 3 Monaten bis zum 10 Juli 1873 ihre Anmeldung bei dem k. k. Bezirksgerichte in Biała unter Nachweisung ihrer Ansprüche selbst für den Fall einzubringen, daß das anzumeldende Recht aus einem außer Gebrauch tretenden öffentlichen Buche, oder aus einer gerichtlichen Erledigung ersichtlich ist, oder daß ein auf dieses Recht sich beziehendes Einschreiten der Parthei bei Gericht anhängig wäre, weil sonst als Folge des Fristversäumnisses die Verwirkung des Rechtes auf Geltendmachung der anzumeldenden Ansprüche gegenüber denjenigen dritten Personen im Sinne des § 6 des bezogenen Gesetzes eintreten würde, welche bücherliche Rechte auf Grundlage der in dem neuen Grundbuche enthaltenen und nicht bestrittenen Eintragungen im guten Glauben erwerben.

Gleichzeitig wird bekannt gegeben, daß eine Wiedereinsetzung gegen das Versäumen der Edictalfrist nicht stattfindet und eine Verlängerung der letzteren für einzelne Partheien unzulässig ist.

Biała, den 14. Dezember 1872.

(1667 2 3) **Edykt.**

Nro. 1984 C. k. sąd powiatowy w Lisku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Karola Ruffa, że p. Adam Boznański przeciw niemu i p. Fryderykowi Lautenschlägerowi pod dniem 23. Listopada 1872 do L 4866 pozew o zapłacenie kwoty 2000 złr. w. a, w sądzie tutejszym wniósł, i że do ustnej rozprawy tego sporu termin na 21. lipca 1872 o godzinie 9. zrana wyznaczonym został; zarazem wzywa się p. Karola Ruffa, by ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Dr. Szmietowi w Sanoku potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę dla siebie mianował, ileże wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.
Lisko, dnia 30. maja 1873.

(1669 2 3) **Edykt.**

Nro. 6084. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niniejszem p. Szyję Morer, że p. Markus Unger wniósł przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wexlową 150 złr. a. w., której uchwałą z dnia dzisiejszego do L. 6089 zadosyć uczyniono. — Ponieważ miejsce pobytu Szyi Morer nieznane, ustanowiono dla niego kuratorem p. adw. Dr. Wajgarta z substytacyą p. adw. Dr. Dworskiego w Przemyślu, wzywając go, ażeby z kuratorem co do środków obrony swej w czas się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej skutki swej opieszałości sam sobie przypisze

Przemyśl dnia 7. czerwca 1873.

(1670 2 3) **Edykt.**

Nro. 32347. C. k. Sąd krajowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż małżonkowie Lazar Jakób dw. im. i Rachel Gittel dw. im. Menkes wytoczyli na dniu 28. maja 1873. do L. 32347 przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom po Majerze Müntzu pozew o eliminowanie z tabeli płatniczej z dnia 10. lutego 1872. do L. 53013 na 4. miejscu na cenie kupna realności Nr. 185 2/4 dla Majera Müntza kollokowanej sumy 400 złr. Mk. czyli 420 złr. w. a. prosząc o pomoc sądową.

C. k. Sąd krajowy ustanawia przeto na koszt i niebezpieczeństwo pozwanych kuratorem tychże Adwokata krajowego Dra. Majewskiego z zastępstwem adwokata krajowego Dra. Pasławskiego, z którym niniejsza sprawa według sprawoty cywilno-sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się pozwanych by w należytym czasie osobiście stanęli, potrzebną informacyę ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i Sądowi oznajmili, słowem użyli stosownych do obrony środków, ile że w razie przeciwnym z zaniedbania wyniknąć mogące skutki swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów dnia 31. maja 1873.

(1674 2—3) **Edykt.**

Nro. 5199. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p Stefana Bylinę z miejsca pobytu niewiadomego, a względnie tegoż spadkobierców lub prawonabywców z imienia, miejsca pobytu i życia niewiadomych, że przeciw nim p. Engelbert Jaeger pod dniem 14. maja 1873 do l. 5199 przed sąd m tutejszym pozew o wykreślenie ze stanu biernego sum 14.281 złp. 22 1/2 gr. i 23 852 złp 18 gr. na dobrach Jawornik ruski Netrebka zwanych zaintabulowanych prawa 6letniej dzierżawy tychże dóbr, tudzież kwot 12.000 złp. i 2000 złp. na rzecz Stefana Byliny ciążących wytoczył, na który to pozew do rozprawy termin sądowy na dzień 5. sierpnia 1873 na godzinę 10. rano wyznaczono, oraz dla wyż wyrażonych pozwanych kuratorem p. adw. Dr. Skórskiego z substytucyą p. adw. Dr. Skałkowskiego w Przemyślu ustanowiono. Wzywa się zatem pozwanych, aby na powyższym terminie albo osobiście się stawili, lub ustanowionemu jak wyżej kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, albo innego zastępcę sobie obrali, inaczej wszystkie złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 21. maja 1873.

(1676 2—3) **Edykt.**

Nro. 5010. C. k. sąd obwodowy w Samborze czyni niniejszem wiadomo, że w dniu 1. lutego 1848 zmarł w Mielnicznem Dominik Błazowski właściciel części dóbr Mielniczne i że z mocy ustaw do dziedzictwa powołaną jest także jego córka Franciszka Błazowska, którą jako z miejsca pobytu nie wiadomą, wzywa się aby w ciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosiła i oświadczyła się za dziedziczkę, w przewnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili, tudzież z kuratorem Piotrem Łabińskim współwłaścicielem dóbr Mielnicznem, dla Franciszki Błazowskiej ustanowionej.

Z c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 22. kwietnia.

(1642 3—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 23473. Ś. p. Wincenty Łodzia Poniński przeznaczył testamentem dnia 23. marca 1855. kapitał 30000 złr. m. k. ulokowany w papierach kredytowych na ten również szlachetny jak pożyteczny cel, ażeby przypadające zeń odsetki użyte były na premie dla wsparcia ubogich czeladników rzemieślniczych przy rozpoczęciu rzemiosła.

Według ostatnej woli ś. p fundatora mają być te odsetki podzielone na cztery nierówne premia i przypaść w gotówce tym czeladnikom rzemieślniczym, którzy je z kolei przy losowaniu wyciągną.

Przy tegorocznem na dniu 19 lipca 1873. przedsięwziąć się mającem losowaniu, na którę niniejszem konkurs się rozpisuje, będą następujące kwoty wygrane:

I. premium 816 zł.
II. premium 680 zł.
III. premium 544 zł.
IV. premium 408 zł.

Do ciągnienia losów będą tylko ci czeladnicy przypuszczeni, którzy

a) w Królestwie Galicyi i Lodomeryi lub Wielkiem Księstwie Krakowskiem są urodzeni i tamże przynależni;

b) wyznają religią katolicką, rzymskiego, greckiego lub ormiańskiego obrządku;

c) wyuczyli się według istniejących przepisów rękodzielniczych jakiego rzemiosła i mają uzdolnienie i prawną kwalifikacyę do samodzielnego wykonania onegoż, ale dla ubóstwa nie są w stanie urządzić sobie samoistne prowadzenie swego rzemiosła;

d) wykażą moralne swe zachowanie się świadectwem wydanem od dotyczącego urzędu parafialnego a zatwierdzonem we Lwowie i w Krakowie od c. k. Dyrekcyi policyi, w innych zaś miejscowościach od właściwego c. k. Starosty powiatowego.

Czeladnicy, rzemieślnicy, którzy chcą wziąść udział w losowaniu, mają najpóźniej 14 dni przed ciągnieniem, t j. włącznie do 5. lipca b. r. wnieść odnośne prośby do c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dołączeniem dowodów, iż posiadają warunki wyż przetoczone a więc z dołączeniem metryki chrztu świadectw ukończonej nauki rzemiosła i uzdolnienia do samodzielnego wykonania onego, świadectwa ubóstwa i świadectwa moralności w sposób powyższy zatwierdzone.

Prośby nadeszłe do pr. pod. c. k. Namiestnictwa po 5. lipca b. r. nie będą wcale uwzględnione.

O przypuszczeniu do udziału w losowaniu rozstrzygać będzie nieodwołalnie delegowana od c. k. Namiestnictwa komisya, która przedsięweźmie to losowanie.

Dla ubiegających się, których komisya uchwali dopuścić do losowania, wystawione zostaną natychmiast karty legitymacyjne podpisane przez dwóch członków komisyi zawierające numer porządkowy wykazu losowania dzień i rok odbyć się mającego losowania, imię i nazwisko dotyczącego czeladnika.

Każdy z ubiegających się czeladników winien zgłosić się osobiście w tutejszym magistracie po swoją kartę legitymacyjną i urzędnikowi do rozdawania kart delegowanemu udzielić wyjaśnień, jakich zażąda od niego celem sprawdzenia tożsamości osoby.

Rozdawanie kart legitymacyjnych odbywać się będzie tamże w dniach 14, 15., 16. i 17. lipca, tego ostatniego dnia tylko do południa a to w godzinach i porządku jaki magistrat oznacza i oznajmi.

Kto do 17. lipca do godziny 12. w południe nie odbierze osobiście kartę legitymacyjną, będzie na ten rok od udziału w losowaniu wykluczonym

Kto już raz brał udział w losowaniu i wyciągnął jakie premium, ten od udziału w tem losowaniu jest wykluczonym.

W dniu losowania, t. j. 19. lipca b. r. odbędzie się w lwowskiej katedrze obrz. łać. nabożeństwo żałobne za duszę fundatora, na które wszyscy ubiegający się o premia znajdować się powinni.

Po nabożeństwie odbędzie się losowanie w lokalu zgromadzenia lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej, do którego wstęp tylko za wykazaniem się kartą legitymacyjną dozwolonym będzie, w obecności delegowanej komisyi.

Premia będą bezpośrednio po ciągnieniu wygrywającym za kwitem należycie ostęplowanym gotówką wypłacone.

Wygrywający są według ostatniej woli ś. p. fundatora obowiązani modlić się za jego duszę i być w rocznicę śmierci jego t. j. 24. marca każdego roku na nabożeństwie żałobnem.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 6. czerwca 187·

(1694 2—3) **Edykt.**

Nro. 4433. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem Witlę Kober z życia i miejsca pobytu niewiadomą a w razie jej śmierci niewiadomych jej spadkobierców, że przeciw niej p. Dr. Kornel Lewicki o wykreślenie z ceny kupna dóbr Sokołówki i Chodorkowce kolokowanej w tabeli płatniczej z dnia 31. maja 1865. l. 3715 na 89 miejscu sumy 1735 złr. 65 ct. w. a. pod dniem 1. kwietnia 1873 l. 2896 prośbę wniósł i o pomoc sądową prosił.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Witli Kober jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanej na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwok. p. Dr. Billeta z substytucyą adwok. p. Dra. Mijakowskiego za kuratora nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwaną, aby albo sama się zgłosiła albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisać by musiała.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 4 czerwca 1873.

(1685 2 3) **Edykt.**

Nro. 1080. C. k sąd powiatowy w Myślenicach niniejszem ogłasza, że na dniu 22. lutego 1872. zmarł w Trzebuni Tomasz Hodurek bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Powołani do tego spadku są na mocy ustawy dzieci zmarłego; Józef, Katarzyna, Regina, Jadwiga, Jakób i Anna. Ponieważ jednak sądowi miejsce pobytu Józefa Hodurka wiadome nie jest, przeto wzywa się tegoż, by się w przeciągu roku licząc od dnia poniżej podanego do tego sądu zgłosił, i deklaracyę do spadku wniósł. w przeciwnym bowiem razie spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla nieobecnego w osobie Jędrzeja Raka ustanowionym, przeprowadzony będzie.

Myślenice, dnia 17. maja 1873.

(1665 2 -3) **Obwieszczenie.**

Nro. 6885. Odnośnie do obwieszczenia tutejszego sądu z dnia 3. stycznia 1871. l. 5773 (Nro 297 z. r. 1871. i Nro. 1 i 3 z r. 1872. „Gazety Lwowskiej.") podają się do publicznej wiadomości iż sprzedarz realności do Iwana Leszczyszyna należącej pod Nr. k. 32 rep. 38 w Ubiniu położonej będzie się w sądzie tutejszym na dniu 29. Sierpnia 5. Września 1873. każdą razą o 10. godzinie przed południem.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego
Busk dnia 4. Grudnia 1872.

(1752 2—3) **Edikt.**

Z. 4007, 4353 cyw. Vom gefertigten k. k. Bezirksrichter in Biala als delegirten Concurscommissär, wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß gegen den vom Robert Kolbenheyerschen Concursmassaverwalter vorgelegten 1. Massavertheilungsentwurf allfällige Erinnerungen der Concursgläubiger binnen 14 Tagen entweder schriftlich oder mündlich einzubringen seien und daß zur Verhandlung über dieselben und Feststellung der Vertheilung die Tagfahrt auf den 7. Juli 1873 um 11 Uhr Vormittags anberaumt werden ist.

Der k. k. Bezirksrichter als Concurscommissär: Dipolter.

Biala, am 7. Juni 1873.

(1753 2—3) **Kundmachung.**

Z. 4007, 4353 cyw. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Veräußerung der Robert Kolbenheyerschen Concursmassaforderungen hiergerichts eine öffentliche Lizitation in einem einzigen Termine und zwar am 27. Juni 1873 um 10 Uhr Vormittags unter der Bedingung abgehalten werden wird, daß alle diese Forderungen als Gesammtheit um jeden Preis werden hintangegeben werden, und daß die Concursmasse weder für die Richtigkeit, noch für die Einbringlichkeit derselben haftet, keine Gewährleistung übernimmt und auch für die Uiberlassung der Geschäftsbücher an den Ersteher nicht einsteht.

Der k. k. Bezirksrichter als Concurscommissär: Dipolter.

Biala, am 7. Juni 1873.

(1755 **Concurs-Ausschreiben.** 2—3)

Z. 4177. Zur Wiederbesetzung der im Status der politischen Verwaltungsbehörden im Herzogthume Schlesien erledigten drei Regierungs-Konzipisten-Stellen in der X Rangsclasse mit den systemmäßigen Bezügen, eventuell dreier Konzepts-praktikanten-Stellen mit dem Adjutum jährlicher 500 fl, wird der Konkurs ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre dokumentirten Gesuche mit dem Nachweise der zurückgelegten juridisch politischen Studien, der bisherigen Verwendung und der Kenntniß der Landessprachen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bis zum 1. Juli l. J. bei dem schlesischen k. k. Landespräsidium in Troppau einzubringen.

Troppau, am 11. Juni 1863.

(1704 1—3) **Edykt**

Nro. 735. C. k. sąd m. d. powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, iz celem ściągnienia przymusowego kwoty 46 złr. 98½ cent. z przynależytościami od Dominika Taratuty przez Franciszka Taratuty wygranej odbędzie się licytacyjna sprzedaż realności pod Nr. top. 46 subr. 69 w Kurnikach Iwanczańskich położonej, Dominika Taratuty własnej, przedmiotu ksiąg gruntowych nie stanowiącej, w protokóle z d. 18. czerwca 1872. l. 806 opisanej na 572 złr. ocenionej, na dniu 14. lipca, 14. sierpnia i 15. września 1873. o 10. godzinie rano pod warunkami, które w tutejszej registraturze przeglądnąć można.

Tarnopol, dnia 29. maja 1873.

(1705 1—3) **Edykt.**

Nro. 1452. C. k. sąd powiatowy deleg. miejski w Samborze, niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w sporze egzekucyjnym przeciw Iwanowi Ilczyszynemu o zapłacenie sumy 200 złr. w. a odbędzie się w sądzie tutejszym w celu za spokojenia sumy 200 złr. dwieście złr. w. a. z odsetkami po 12% od dnia 3. października 1870 roku aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież z dalszemi odsetkami po 3% od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 8 złr. 48 ct. w. a dawniej, a poniżej w kwocie 6 złr. 97 ct. w. a. przyznanych, publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod liczbą kons. 22 subrep. 23. w Wykotach położonej, dłużnika Iwana Ilczyszyna własnej, z wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole zastawniczego opisania, z dnia 31. grudnia 1869 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami.

Warunki tej przymusowej sprzedaży, która się w tutejszym sądzie w trzech terminach, mianowicie w dniu 12. sierpnia, w dniu 17. września i w dniu 21. października 1873., każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzie, są następujące:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sumę 800 złr. w jakiej wartość szacunkowa rzeczonej realności przez dyrekcyę c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przyjętą została.

2. Każdy chęć kupienia mający, przed rozpoczęciem licytacyi winien do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10% ceny wywołania, to jest sumę 80 złr. w. a w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to wedle kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej ogłoszonego.

3. Wspomniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim terminie zaś także poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 350 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

4. Nabywca obowiązany jest połowę ceny kupna, w którą zakład wliczony zostanie, złożyć natychmiast po ukończonej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego, poczem mu dekret własności wydany, ciężary gruntowe na cenę kupna przeniesione, i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie tej nabytej realności wprowadzony będzie.

5. Od dnia objęcia fizycznego posiadania, obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i ciężary publiczne, również ma nabywca należytość przenośną z własnych funduszów uiścić.

6. O przestrzeni gruntów i stanie zabudowań wolno chęć kupienia mającym przekonać się na gruncie, gdyż realność ta sprzedaną zostanie ryczałtowo tak jak ją dłużnik Iwan Ilczyszyn posiada i posiadać ma prawo

7. Gdyby nabywca którymkolwiek z powyższych warunków zadość nie uczynił, w takim razie rozpisaną zostanie na jego koszt i niebezpieczeństwo ponowna licytacya z jednym terminem, na którym realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie, gdyby przy licytacyi ofiarowana przez nabywcę cena ściągniętą być nie mogła, natedy tenże za ubytek swoim majątkiem jest odpowiedzialny.

8. Chęć kupienia mającym wolno jest akt zastawnego opisania i oszacowania realności sprzedać się mającej, tudzież niniejsze warunki w tusądowej registraturze, lub w dniu licytacyi u sędziego nią kierującego przejrzeć lub w odpisach podnieść.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Sambor, dnia 30. kwietnia 1873.

(1708 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10964. Od 1. czerwca b. r. przełożone zostaną dzienne poczty posłańcze jedne między Kamionką a Żółkwią na przestrzeń między Kulikowem a Kamionką z odpowiednim porządkiem jazd:

z Kulikowa IV godz. 30 m. rano
w Żółtańcach VI godz. — m rano
z Żółtaniec VI godz. 10 m rano
w Kamionce VIII godz. 40 m. rano

Odchodzi z Kulikowa po przybyciu poczty osobowej z Sokala do Lwowa.

z Kamionki 4 godz. 30 m. popołudniu
w Żółtańcach 7 godz. — m wieczór
z Żółtaniec 7 godz. 10 m. wieczór
w Kulikowie 8 godz. 40 m. wieczór,

Łączy się w Kulikowie do poczt osobowych Lwów-Sokal i Sokal-Lwów.

Oddalenie między Kulikowem a Żółtańcami wynosi 14/8 mili, a między Żółtańcami a Kamionką 24/8 mili.

Równocześnie znosi się poczty posłańcze piesze między Kulikowem a Żółtańcami,

Utrzymanie jazd posłańczych na przestrzeni Kulików-Żółtańce tam i nazad oddaje się urzędowi pocztowemu w Kulikowie za jezdne w kwocie czterystu złotych reńskich, a na przestrzeni Żółtańce Kamionka tam i nazad urzędowi pocztowemu w Żółtańcach za jezdne rocznie w kwocie sześciuset złotych reńskich, równocześnie zaś znosi się jezdne w kwocie 150 złr. za poczty posłańcze piesze.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów dnia 6. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 10964. Vom 1. Juli l. J. an werden die täglichen Botenfahrten Kamionka Żółkiew auf die Strecke Kulików-Kamionka mit entsprechender Coursordnung verlegt:

Von Kulików	IV Uhr	30 M.	Früh	
in Żółtańca	VI "	— "	"	
von "	VI "	10 "	"	
in Kamionka	VIII "	40 "	"	

Geht ab von Kulików nach der Ankunft der Personenpost aus Sokal und Lemberg.

Von Kamionka	4 Uhr	30 M.	Nachmtgs.
in Żółtańce	7 "	— "	Abends
von Żółtańce	7 "	10 "	"
in Kulików	8 "	40 "	"

Influirt in Kulików zu den Personenposten Lemberg-Sokal und Sokal-Lemberg.

Die Entfernung beträgt zwischen Kulików und Żółtańce 14/8 M., zwischen Żółtańce und Kamionka 24/8 Meilen.

Gleichzeitig werden die Fußbotenposten Kulików-Żółtańce eingestellt.

Die Unterhaltung der Botenfahrten wird auf der Strecke Kulików Żółtańce tour und retour dem Postamte in Kulików gegen den Botenlohn von Vierhundert Gulden, und auf der Strecke Żółtańce Kamionka tour und retour dem Postamte in Żółtańce gegen den Botenlohn von Sechshundert Gulden jährlich übertragen, gleichzeitig aber der Botenlohn von 150 fl. für die Fustbotenposten eingestellt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 6. Juni 1873.

(1710 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 3629. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych krewnych ś. p. Salomei z Zeromskich Kłodnickiej i Leona Kłodnickiego, że przeciw tymże, równie przeciw innym z imienia i nazwiska niewiadomym krewnym tychże Kłodnickich p. Aniela Kostheim 3. maja 1873. do L. 3629 pozew o zniesienie współwłasności dóbr Zarzyca wniosła, do załatwienia którego termin na dzień 27. sierpnia 1873. o godzinie 10. wniosła.

Gdy miejsce pobytu współ zapozwanych z imienia nieznanych krewnych Salomei i Leona Kłodnickich nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd w celu zastępowania tychże współzapozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Reinesa kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszem edyktem współzapozwanym aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne doknmenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. Sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów dnia 23. maja 1873.

(1714 1—3) **Edykt.**

Nro. 5594. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia Jana Kulczyckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie tegoż śmierci, tegoż z imienia nazwiska życia i miejsca pobytu nie znajomych spadkobierców że małoletni Felix i Zofia Suchodolscy przeciw nim na dniu 6. kwietna 1873. l. 5594 skargę o wykreślenie z części dóbr Tomaszowce i Dąbrowa prawa sześcioletniej dzierzawy, dóbr Perekos tudzież prawa hipoteki względem czynszu dzierzawnego w kwocie 1200 zł. m. k. jak dom 48 p. 3 i 4 n. 33. on. i dom 48 pag. 376 n. 16 on. zabezpieczonych wnieśli, że na takową do ustnej rozprawy termin na dzień 18. lipca 1873. o 10. godzinie rano wyznaczył i skargę tę ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi Dr. Kohnowi z substytucyą adwokata Dr. Budzynowskiego doręczył.

Z c. k. Sądu obwodowego

Sambor 8. kwietnia 1873.

(1715 1—3) **Edykt.**

Nro. 371. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości że p. Władysław Skrzyński właściciel dóbr z powodu marnotrawstwa pod kuratelę postawiony i dla jego osoby i majątku p. Ludwik Skrzyński kuratorem mianowany został.

Z c k. Sądu obwodowego

Nowy Sącz dnia 24. maja 1873.

(1718 1—3) **Ogłoszenie.**

Nro. 4081. C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Tarnopolu uznaje za zgodzeniem się c. k. sądu obwodowego z 26. maja 1873 L. 6583 Ignacego Semkowicza c. k. radcę sądu krajowego z Tarnopola na stępienie władz umysłowych cierpiącego za bezwłasnowolnego i nadaje mu kuratora w osobie Aleksandra Wintera.

Tarnopol dnia 14. czerwca 1873.

(1720 1—3) **Edykt.**

Nro. 8491. Podaje się do powszechnej wiadomości, że Katarzyna z Dereżyckich Maciurakowa, właścicielka jednego pręta pola pod lk. 12 na Wojtowskiej górze w Drohobyczu uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Samborze z dnia 31. Lipca 1872 L 9493 za marnotrawnicę uznaną została, i że dla tejże kuratora w osobie Hrynia Mycawki gospodarza gruntowego w Drohobyczu ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz dnia 29. sierpnia 1872.

(1724 1—3) **Edykt.**

Nro. 25289. C. k. Sąd krajowy we Lwowie, niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż w celu doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 6. Lipca 1872. L. 32785 dozwalającej wykreślenie odmownych uchwał w stanie biernym części dóbr Żędowica dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Bronisława Witosłowskiego i tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, mianował c. k. Sąd krajowy kuratorem tutejszego Adwokata Dra. Rasiewicza z zastępstwem Adwokata Dra. Janowicza.

Lwów dnia 10. maja 1873.

(1727) **Edict.**

Z. 3743. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Złoczow, wird bekannt gemacht, daß die Firma der Brodyer-Manufakturwaarenhandlung „Berisch Żoller" deren Inhaber Berisch Zoller ist, so wie die von ihm seiner Ehegatin Dressel Zoller ertheilte Procura im Handelsregister für Einzelnfirmen eingetragen wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Złoczów, den 7. Mai 1873.

(1728 1—3) **Edykt.**

Nro. 5202. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Schulema Kirschen, że na prośbę Perli Schmierowej do praes. 13. czerwca 1873. do l. 5202. tusądową uchwałą z dnia 14. czerwca 1873. do l. 5202 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 złr. a. w. zpn. wydany został, gdy rzeczony pozwany z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej, wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. Dra. Mijakowskiego z dodaniem mu na zastępcę p. adw. Dra Heynego.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe kroki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał, c. k. sądowi doniósł i w ogóle wsystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe swe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 14. czerwca 1872.

(1729 1—3) **Edykt.**

L. 5203. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Schulema Kirschen, że na prośbę Perli Schmier de praes. 13. czerwca 1873 do l. 5203 tusądową uchwałą z dnia 14. czerwca 1873 do l. 5203 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. a. w. zpn. wydany został, gdy rzeczony pozwany z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania go w niniejszej, wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. Dra Mijakowskiego, z dodaniem mu zastępcy p. adw. Dra Heynego.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustawionego kuratora zgłosił, i jemu swe kroki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał, c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe swe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 14. czerwca 1873.

(1730 1—3) **Edykt.**

Nro 5204. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Schulemę Kirschen, że na prośbą Perli Schmier de praes. 13. czerwca 1873 do l. 5204 tusądową uchwałą z dnia 14. czerwca 1873 do l. 5204 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. a w. zpn. wydany został, gdy rzeczony pozwany z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania go w niniejszej, wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. Dra Mijakowskiego z dodaniem mu na zastępcę p. adw. Dra Heynego.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił, i jemu swe kroki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał, c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe swe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać.

Z Rady c. k. sądu obwodonego.

Złoczów, dnia 14. czerwca 1873.

(1733 1—3) **Edykt.**

Nro. 6647. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia należytości Scheindli Liebling w kwocie 161 złr. w. a. tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 4 złr. 52 kr., 36 kr. 7 złr. 38 kr. 3 złr. 57 kr. 3 złr. 36 kr. 7 złr. 42 kr. i 10 złr. 56 kr. zarządza wykonanie dozwolonej przez c. k. Sąd krajowy cywilny w Krakowie egzekucyjnej publicznej sprzedarzy gospodarstwa włościańskiego w Pleszowie pod l. 8. 37. położonego, Józefa Gajocha własnego, które wedle protokołu z d. 6. marca 1871. egzekucyjnie przez opisanie zajęto, a wedle protokołu z d. 1. lutego 1872. egzekucyjnie oszacowane zostało w trzech terminach licytacyjnych w dniu 25. sierpnia, 25. września i 23. października 1873. o godzinie 10. rano, a to pod warunkami następującemi:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tego gospodarstwa w kwocie 3546 złr.

2. Chęć licytowania mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 354 złr. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych prawnie na wadyum służyć mogących według ich kursu.

3. Realność ta wraz z gruntem sprzedaje się ryczałtem i to w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej, lub

przynajmniej za tę cenę, w trzecim terminie zaś niżej tej ceny sprzedanemi będą.

4. Akt opisania i oszacowania tej realności wraz z gruntem, oraz resztę warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Kraków dnia 22. maja 1873.

(1734 1—3) **Edykt.**

Nro. 6651. C. k. Sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie czyni wiadomo, że na zasadzie zapisu na sąd polubowny i prawomocnego wyroku sądu polubownego z d. 17. stycznia 1872., celem zaspokojenia przyznanej Salomonowi Wortsmanowi kwoty 500. złr. w. a. wraz z przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 3 złr. 82 kr. i 2 złr. 57 kr. w. a. kosztami komisyi 7 złr. 9 kr. i 7 złr. 83 ½ kr. dalej procentów 4% miesięcznie od kwoty 500 złr. w. a. od dnia 17. października 1872. wraz z kosztami w kwocie 4 złr. 7 kr. wreście kosztami obecnie przyznanemi w kwocie 4 złr. 76. dozwala się w drodze dalszej egzekucyi przymusowej publicznej sprzedarzy gospodarstwa włościańskiego pod l. 99. w Mogile położonego, Szymona Bieżanowskiego własnego, które wedle protokołu z d. 11. kwietnia 1872. egzekucyjnie przez opisanie zajęte a wedle protokołu z d. 11. stycznia egzekucyjnie oszacowane została — pod następującemi warunkami:

1. Do licytacyi tej wyznacza się trzy termina a mianowicie w dniach 11. sierpnia, 11. września i 10. października 1873. o go dzinie 10. rano, na których pierwszym i drugim realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na trzecim także niżej tej ceny sprzedaną będzie

2. Cenę wywołania stanowi, cena szacunkewa 3455. złr. 35. kr. w. a. — Chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytowania wadyum w kwocie 346 złr. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych prawnie na wadyum służyć mogących według ich kursu, lecz nie wyżej wartości nominalnej.

3. Akt zajęcia i oszacowania oraz resztę waruków licytacyjnych wolno w registraturze tutejszego Sądu miejsko delegowanego przejrzeć, zaś o podatkach przekonać się w c. k. urzędzie podatkowym.

Kraków dnia 26. Maja 1873.

(1735 1—3) **Edykt.**

Nro 1127. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie czyni niniejszem wiadomo, że celem zaspokojenia resztującego długu 140 zł. 64 ct. w. a. z wypożyczonych 150 zł. z odsetkami po 12% od 8. lutego 1871 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 5 zł. 27 ct w. a. i kosztów niniejszego pddania w kwocie 4 zł. 32 ct. w. a. na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie — odbędzie się w tymże c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 131 w Baszni górnej położonej Hryńka Kapłysza własnej na 300 zł. w. a. oszacowanej w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach a to 21. lipca 1873, 20. sierpnia 1873 i 20. września 1873 każdą razą o godzinie 10. rano pod warunkami, które w tutejszym sądzie w godzinach urzędowych przejrzane być mogą.

Od c. k sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 6. czerwca 1873.

(1736 1—3) **Edykt.**

Nro. 1588. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że jednocześnie dozwolono na rzecz Herscha Rissa przymusową sprzedaż realności żadnego korpusu tabularnego nie stanowiącej, pod Nr. k. 95 sect. I. w Lubaczowie położonej Onyszka Łozińskiego własnej przez publiczną licytacyę w c. k. sądzie tutejszym odbyć się mającą na dniu 17. lipca, 18. sierpnia i 18. września 1873 każdą razą o 10. godzinie przed południem z tym dodatkiem, że w dwóch pierwszych terminach wzmiankowana realność tylko powyżej, zaś na trzecim i poniżej szacunkowej ceny sprzedaną zostanie. Każdy chęć kupienia mający może warunki licytacyi w tutejszej registraturze sądowej przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów, 14. czerwca 1873

(1741 1—3) **Edykt.**

Nro. 4448. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa niniejszem wierzycieli ś. p. Karola Müller de Nekarsfeld c. k. pułkownika na pensyi i współwłaściciela dóbr Igiozy na dniu 26. grudnia 1871 r. zmarłego, ażeby w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, swe pretensye do massy spadkowej zgłosili i udowodnili, inaczej gdyby po upływie tego terminu massa spadkowa przez zgłoszonych wierzycieli wyczerpaną została, do tejże massy pretensyi rościć sobie nie będą mogły, chyba że im przysłuża prawo zastawu.

Przemyśl dnia 21. maja 1873.

(1742 1—3) **Edykt.**

Nro 15092. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. A Zuckra że przeciw niemu p. Dawid Cypres pod dniem 16. czerwca 1873 l. 15092 pto sumy wekslowej 150 zł. w. a. zpn. wniósł pozew w załatwieniu którego pod d. 17. czerwca 1873 wydano nakaz płatniczy.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. A. Zuckra nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego p. A. Zukkra na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego tutejszego adw. Dra Kaufmanna w zastępstwie p. adw. Dra Blatteisa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanego aby z wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przepisaćby musiał.

Kraków, dnia 17. czerwca 1873.

(1745 1–3) **Obwieszczenie**

Nro 929. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie podaje niniejszem do wiadomości, że na dniu 20. sierpnia 1873 r. o godzinie 10. przed południem odbędzie się w budynku sądowym publiczna sprzedaż realności Piotra Słupski własnej pod l. k. 580 w Kulikowie położonej na zaspokojenie wierzytelności Borucha Hermelina prawonabywcy Feigi Hermelinowej w ilości 146 zł. w. a. z procentami po 6% od 13. maja 1867 r. kosztami sporu w ilości 4 zł. 37 ct., egzekucyjnemi 4 zł. 7 ct., 2 zł. 87 ct., 86 ct., 4 zł. 96 ct. i teraz w kwocie 1 zł. 37 ct. w. a. przyznanemi, a to pod warunkami edyktami z 15. lutego 1872 l. 78 pierwotnie już ogłoszonymi w nr. 50. 51. i 52. Gazety Lwowskiej z r. 1872 umieszczonemi — z tym dodatkiem, że na powyższym terminie realność ta także poniżej ceny szacunkowej pr. 260 zł. w. a. sprzedaną zostanie. Zresztą mogą być waruuki te w tusądowej registraturze przejrzane.

Kulików, dnia 31. maja 1873.

(1746 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 3981. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście do ogólnej wiadomości podaje iż celem wydobycia sumy 60 zł. wa. przez Salamona Zeicher jako cessyonaryusza Abrahama Lamma suma z procentami po 32% od 31/1 1871 bieżącymi, tudzież przyznanych kosztów sądowych egxekucyjnych w ilości 3 zł. 12 ct. 3 zł. 36 ct. 3 zł. 67 ct. 1 zł. 67 ct. 2 zł. 77 ct. wa. egzekucyjna sprzedarz chałupy i pięć parcell do gruntu pod Nk. 19 sub 65 w Jerszowie należących pozwanych Iwana i Katarzyny Maler własnych ciała tabularnego nie stanowiącyh na 130 zł. wa. oszacowanych na terminach 4. lipca 1873 17. lipca 1873 i 6. sierpnia 1873 za każdą razą o godzinie 11 przed południem w kancelaryi c. k. sądu powiatowego przedsięwziętą zostaje i realność ta na I i II terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową na III terminie zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych może być w tutejszosądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 28. stycznia 1873

(1754 1—3) **Edykt.**

Nr. 2256. C. k. sąd powiatowy w Tyczynie podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Maryanny Płonczyny przeciw spadkobiercom Tadeusza Niepsuja, mianowicie Janowi i Wojciechowi Niepsujom w zastępstwie ich matki i opiekunki Katarzyny 1o Niepsuj, 2o Muryaszowej, tudzież tejże imieniem własnym o 714 złr. 25 ct. i 3 złr. 15 ct. z przn. celem przymusowego ściągnięcia wierzytelności tejże w powyższych kwotach przyznanych, w drodze dalszego wykonania tutejszo-sądowego wyroku z dnia 19. kwietnia 1871 l. 532 przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego w Słocinie pod Nr. k. 47, rep. 55 położonego ciała tabularnego nie stanowiącego a do wspomnionych spadkobierców należącego w trzech terminach, to jest dnia 13. lipca 1873, 13. sierpnia 1873 i 28. sierpnia 1873, każdą razą o godzinie 10. rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Wyż pomienione gospodarstwo sprzedane będzie ryczałtowo, na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, a na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź kwotę.

2. Za cenę wywołania stanowi się szacunek tego gospodarstwa gruntowego w kwocie 2527 złr. 50 ct. a. w. według aktu szacunkowego z dnia 29. grudnia 1872 l. 5325 postanowieniem tutejszego sądu z dnia 28. grudnia l. 5325 do wiadomości przyjętego.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komissyi licytacyjnej dziesiątą część sumy szacunkowej w okrągłej ilości 260 złr. a. w. jako wadium w gotówce banknotami lub papierami wartościowemi kwalifikującemi się wedle ustawy do lokowania w nich pieniędzy pupilarnych, a to wedle kursu ostatniego wykazanego w urzędowej Gazecie Lwowskiej. Te papiery wartościowe jednak w żadnym razie wyżej swej wartości nominalnej policzone być nie mogą. Maryanna Płonczyna i Zofja Rejusowa wolne będą od złożenia wadium, jeżeli złożą na ręce komissyi licytacyjnej dokument zeznający, że pierwsza ze swej wierzytelności, dla której ta licytacya rozpisaną zostaje, druga zaś ze swej wierzytelności jaka jej ts. prawomocnym wyrokiem z dnia 10. sierpnia 1872 l. 3252 od wyż pomienionych dłużników przysądzoną została kwotę 260 złr. a. w. jako wadium przeznaczają.

4. Wadium nowonabywcy zatrzymane i do depozytu sądowego złożone zostanie innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

5. Nowonabywca obowiązany jest w 30tu dniach po prawomocności postanowienia sądowego, którym akt licytacyjny zatwierdzony zostanie, złożyć do depozytu tutejszego sądu całą cenę kupna, za wliczeniem w nią wadium o ile takowe w gotówce złożone zostało.

Po złożeniu całej ceny kupna wadium nie w gotówce lecz papierami wartościowemi złożone nowonabywcy zwrócone zostanie. Gdyby zaś Maryanna Płonczyna lub Zofja Rejusowa jako najwięcej ofiarująca nabyła, wolno będzie pierwszej wierzytelność swoją, dla której licytacyę tę rozpisano o ile takowa obciążoną nie jest, zaś drugiej wierzytelność swoją wyrokiem prawomocnym z dnia 10. sierpnia 1872 l. 3252 o ile takowe obciążoną lub zaspokojoną zupełnie nie jest, w cenę kupna wliczyć i z odpowiednią częścią tejże zkompenzować.

6. Nabywca ponosić ma od dnia oddania mu rzeczonego gospodarstwa w fizyczne posiadanie wszelkie podatki na nim ciążące i inne należytości skarbowe, krajowe gminne i powiatowe w ogóle wszelkie ciężary gruntowe bez potrącenia z ceny kupna.

7. Po złożeniu całej ceny kupna do tutejszego c. k. sądu powiatowego zostanie nowonabywca na własny koszt w fizyczne posiadanie i użytek rzeczonego gospodarstwa wprowadzony i wydany mu będzie na jego wnieść się mającą prośbę dekret własności tejże.

8. Należytość skarbową od przeniesienia własności, nowonabywca sam uiścić winien, bez wszelkiegu regresu do ceny kupna.

9. Gdyby nowonabywca jakiegokolwiek z obecnych warunków nie wypełnił, będzie na prośbę któregokolwiek z wierzycieli na gospodarstwie tem ubezpieczonych lub dłużników na koszt i niebezpieczeństwo wiarołomnego nowonabywcy, że licytacya tego gospodarstwa w jednym terminie rozpisaną i na takowym gospodarstwo w mowie będące za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane.

10. Akt opisania i akt ocenienia w mowie będącego gospodarstwa może każdy co mu na tem zależy w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać, zaś w dzień licytacyi takowy do przejrzenia od komissyi licytacyjnej zarządać.

Tyczyn, dnia 29. maja 1873.

(1761 1—3 **Ogłoszenie.**

Nr. 5928. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 10. kwietnia 1872 l. 1023 na zaspokojenie należącej się c. k. uprzyw. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie sumy 238 zł. 39 ct. wa. zpn. publiczna licytacya realności włościańskiej pod L. k. 14 i 15 w Wierchném ciała tabularnego nie stanowiącej z których pierwsza Nr, 14 na 500 zł. wa. oszacowana należy do Kościa Medwida zaś druga Nr 15 oszacowana na 450 zł. wa. do Jurka i Paraski Sirotiaków dozwoloną została i że takową w c. k. sądzie tutejszym w trzech terminach na dniu 18. lipca 20. sierpnia i 18. września 1873 każdą razą o godzinie 10 rano się od będzie; na pierwszym i drugim terminie realności te tylko wyżej ceny szacunkowej lub najmniej za takową zaś na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedanemi będą. Cena wywołania realności Nr. 14 jest suma 500 zł. wa realności Nr. 15 suma 450 zł. wa; wadyum złożyć się mające co do realności Nr. 14 wynosi 50 zł. wa. co do realności Nr. 15 45 zł. wa. najprzód będzie licytowaną realność Nr. 15 należąca do Jurka i Paraski Sirotiaków.

Bliższe wrunki licytacyi można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice dnia 16. maja 1873.

(1702 2—3) **Edykt.**

Nro. 14275. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Ludwika Łepkowskiego malarza z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu tudzież przeciw p. Karolowi Brodowskiemu, Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pod dniem 7. czerwca 1873. do l. 14275 pozew o zapłacenie wekslowej sumy 403 złr. 27 ct. w. a. zpn. wniosło, w załatwieniu którego przeciw Ludwikowi Łepkowskiemu nakaz zapłaty sumy 403 złr. z procentem po 6% od dnia 27. maja 1873. kosztami 19 złr. 62 ct. i ⅓% prowizyi w trzech dniach pod rygorem wekslowej egzekucyi uchwałą z dn. 10. czerwca 1873 l. 14275 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Ludwika Łepkowskiego sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Ludwika Łepkowskiego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adwok. Dra Blatteisa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby z wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzeone dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 10. czerwca 1873.

(1703 2—3) **Edykt.**

Nro. 6106. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa posiadacza kwitu zastawniczego z daty Tarnopol dnia 1. maja 1871. l. 652. przez filię c k. uprzyw galic. akcyjnego banku hipotecznego w Tarnopolu wystawionego, podpisanego przez pp Becht i Gościcki opiewającego na czółko (bindę), z pereł ocenioną na pięćdziesiąt złr. w. a., na które dano Josiowi Wallfiszowi pożyczkę w kwocie 35 złr. w a. z terminem zwrotu dnia 1. września 1871., który to kwit zginął, by takowy w przeciągu roku a najdalej do 4. czerwca 1874. w sądzie złożył, ileże po upływie tego czasu powyższy kwit jako niebyły i nieważny uznany zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 4. czerwca 1873,

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in Nr. 17 der Zeitschrift „Die Volksschule, Zeitschrift für den vaterländischen Lehrerstand" unter den Ueberschriften „Quo usque tandem" und „Eine Maßregelung ohne Gleichen" enthaltenen Artikel das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird. (1750)

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 13. Juni 1873.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 8. Juni 1873, Zl. 16933, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels auf der ersten Blattseite mit der Aufschrift „Mistokrál Edvard I" in der Zeitschrift „Pokrok" begründet den Thatbestand des Verbrechens der Majestätsbeleidung nach § 63 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl. und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 14. Juni 1873, Zl. 408/4521, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des mit der Aufschrift „Una Gita di Piacere" und den Anfangsworten „Ho letto, non mi ricerdo in che libro", enthalten in der Zeitschrift „Il Barbiere Riserto" Nr. 11 vom 7. Juni 1873, gedruckt in Triest bei Appolonio & Caprin, begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142 und § 36 P. G. die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Beschlusse vom 14. Juni l. J. Zl. 411/4560 zu Recht erkannt: (1751)

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „I Gesuiti al cospetto della Storia" und den Anfangsworten „S. Ignazio di Lojola fendo" enthalten in der Zeitschrift „L'Isonzo" Nr. 46 vom 7. Juni 1873, gedruckt in Görz bei Seitz, begründet den Thatbestand des Verbrechens der Beleidigung von Mitgliedern des kais. Hauses § 64 St. G., dann der Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§ 302 und 303 St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl., und § 36 P. G. die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten.

(1664 2—3) **Ogłoszenie.**

Nro. 749. C. k. sąd miejski delegowany powiat. w Tarnopolu uwiadamia, że dnia 5. kwietnia 1873. w Kurnikach Iwańczańskich parę koni przydybano i za nich na publicznej licytacyi cenę kupna 28 złr. 71 ct. w. a. uzyskano. Wzywa się właściciela pod grozą §§. 391, 392 kod. cyw., by o wydanie tej kwoty do sądu zgłosił się.

C. k. sąd pow. miejski deleg

Tarnopol, dnia 31. maja 1873.

(1651 3—3) **Edykt.**

Nro. 6184. C. k. Sąd obwodowy tarnopolski wzywa posiadającego weksel wystawiony w języku niemieckim przez Salomona Drimera w Trembowli dnia 20. września 1872. na 73. zł. 80 ct. w. a. 5 miesięcy od daty płatny a przez małżonków Cyryla i Marję Elektorowiczową do zapłaty przyjęty, ażeby w przeciągu 45 dni weksel ten sądowi temu przedłożył wykazując prawa swe do niego, bo po upływie tego czasu weksel ten za nieważny uzna się.

Tarnopol dnia 14. maja 1873.

(1716 2—3) **Edykt.**

Nr. 2172. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie chęć kupienia mającym niniejszem wiadomo czyni, że ku zaspokojeniu sumy 100 dukat. na rzecz masy Elżbiety Szymberskiej publiczna licytacya realności pod Nr. 692/4 w Stanisławowie do małżonków Eisiga i Reisel Abzug należącej w dwóch terminach a to: 10. lipca i 7. sierpnia 1873 każdą razą o godzinie 10 zrana pod następującemi warunkami odbędzie się.

1. Jako cenę wywołania stanowi się kwotę 2110 zł. 70 ct wa. jako wartość tej realności przez sądową detaksacyę wypośrodkowaną.

2. Każdy chęć kupienia mający winien jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 220 zł. wa. jako zakład albo w gotówce albo też w publicznych papierach na giełdzie notowanych po kursie z dnia poprzedzającego dzień licytacyi obliczyć się mającym, który to zakład jeżeli w gotówce go złożono najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczony innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócony będzie.

3. W celu sprzedarzy tej realności wyznacza się dwa termina na których takowa tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną zostanie.

Gdyby przy tych dwóch terminach nikt przynajmiej ceny szacunkowej nie ofiarował na ten wypadek ustanawia się termin do ułatwiających warunków na 7. sierpnia 1873 godzinę 4. po południu i do jawienia się na tymże terminie wzywa się wierzycieli hipotecznych pod ostrością iż niejawiący się wierzyciel poczytany zostanie za przystępującego do wniosku większości jawiących się wierzycieli, lub jeżeliby tylko jeden wierzyciel się jawił do wniosku przez tegoż jawiącego się wierzyciela postawionego i podług tego nowy termin do sprzedarzy licytacyjnej ustanowionym będzie przy którym rzeczone dobra i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

4. Najwięcej ofiarujący, który kupicielem obwołanym zostanie, będzie obowiązany do dni 30 od przyjęcia aktu licytacyi do wiadomości sądowej resztującą cenę kupna, ktora po wliczeniu wadium się okaże do tutejszego c. k. Urzędu podatkowego jako tusądowego depozytu złożyć, poczem mu dekret własności do kupionej realności wydanym, wszystkie długi hipoteczne na cenę kupna przeniesione i on w fizyczne posiadanie lecz na swój koszt wprowadzonym zostanie

5. W razie niedopełnienia warunki l. cytacyjnego pod 4 wolno jest upraszać któremukolwiek wierzycielowi lub egzekutom o relicytację tej realności w jednym terminie za jakąkolwiek bądź cenę przyczem wadium złożone odpowiada wierzycielom za straty i szkody z niedotrzymania warunków przez kupiciela wynikłe a względnie z niższej może ceny kupna przy relicytacyi uzyskanej.

6. Z dniem oddania realności w fizyczne posiadanie kupiciela należą do niego wszystkie pożytki z tej realności, lecz tak że ponosi on wszystkie ciężary publiczne.

7. Należytość od nabycia realności ma kupiciel z własnych funduszów bez regresu do kogokolwiek ponosić.

8. Wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno chęć kupienia mającym w registraturze tusądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść względem podatków odseła się licytantów do Stanisławowskiego c. k. Urzędu podatkowego.

O tem uwiadamia się obie strony a to: masę Elżbiety Szemberskiej do rąk kuratora adwokata Dr. Przybyłowskiego, małżonków Eisiga i Reisel Abzug, osobistych dłużników Anastazyę I małżeństwa Kliehr II voto Łozińską i masę leżącą zmarłego Józefa Kliehr do rąk ustanowionego kuratora adwokata Dr. Bardacha tudzież wierzycieli hipotecznych a to c. k Prokuratorję skarbu we Lwowie imieniem wysokiego skarbu i Dyrekcyę c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie.

Dla tych wierzycieli, którzyby po 11. lutym 1873 jako dniu wystawienia extraktu tabularnego prawo hipoteki na realności pod Nr. 692/4 w Stanisławowie uzyskali lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała teraz zapadła jako też uchwały na przyszłość zapaść mające, doręczone być nie mogły ustanawia się kuratorem adwokata Dr. Szydłowskiego z substytucyą adwokata Dr. Dwernickiego o czem się tych wierzycieli edyktem uwiadamia.

Z Rady c k. sądu obwodowego.

Stanisławów 24. maja 1873.

(1717 2—3) **Edykt.**

Nro. 15456. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości p. Kataryny Skorupskiej w kwocie 772 zł. w. a., zpn. zezwala się na egzekucyjną sprzedarz części realności pod nr. 67 stare 91 nowe w Tarnowie na Pogwizdowie położonej, przedtem wedle dom. 16 p. 193 n i haer. Teresy Baranowskiej, a obecnie wedle dom, 16 p. 230 n. 4 haer. Jana Budzika i Wincentego Turbińskiego własnej, w dwóch terminach na dniu 14. lipca i 18. sierpnia 1873., każdą razą o godz. 10. rano, w tym sądzie odbyć się mająca pod następującemi warunkami:

1. Cześć ta na tych terminach zostanie sprzedaną tylko wyżej lub za cenę szacunkową w sumie 1848 złr 70 ct w. a.

2. Cenę wywołania tej części realności stanowi wartość tejże przez sądową detaksacyę w sumie 1848 zł. 70 ct. w. a. wyprowadzona.

3. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest 10% tej sumy, to jest okrągłą kwotę 185 zł. w gotówce, w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galic. lub banku hipotecznego galic. według ich ostatniego kursu Gazetą lwowską wykazać się mającego lub też w książeczkach wkładkowych kasy oszczędności galicyjskiej lub Tarnowskiej, przed rozpoczęciem licytacyi, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, która kwota najwięcej ofiarującemu po przemienieniu złożonych papierów na gotówkę, w cenę kupna wliczoną, innym licytantom zaś zwróconą zostanie.

4. Akt szacunkowy tudzież wyciąg hipoteczny odnoszący się do własności gruntu pod tą realnością, są w registraturze do przejrzenia, tudzież reszta warunków licytacyjnych.

O tej sprzedaży przez publiczną licytacyę zawiadamia się obie strony, obecnych właścicieli i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomych do rąk własnych; zaś z miejsca pobytu niewiadomych i tych, którzyby dopiero po dniu 5 kwietnia 1872, prawo hipoteki na sprzedać się mającej realności uzyskali i dla tych, którymby z jakiegokolwiek bądź powodu niniejsza i następne uchwały doręczone być nie mogły, przez kuratora p. adw. Dr. Kapiszewskiego z substytucyą p. adw. Dr. Tokarza, dla nich zarazem ustanowionego.

Tarnów dnia 31. grudnia 1872.

(1719 2—3) **Edykt.**

Nro. 517. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach podaje do publicznej wiadomości, że wskutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z 28. grudnia 1872., l. 17713, celem zaspokojenia masie spadkowej Jakóba i Elżbiety Szymberskich przyznanych sum 200 zł. hol. i 115 M. k., czyli 120 zł. 75 ct. w. a, z odsetkami po 5% od dnia 8. czerwca 1867. rachować się mającemi po odtrąceniu odsetek przez dłużniczkę Franciszkę Prouwię opłaconych i przez nią wykazać się mających, tudziez, kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 10 zł. 88 ct w. a., 5 zł. 1 ct. 20 zł. 60 ct. w. a., przysądzonych odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 97 w Bohorodczanach położonej, wedle księgi gruntowej dłużniczki Franciszki Prowej własnej, w dniach 2. lipca, 4 sierpnia, 2. września 1873., zawsze o godz. 10. zrana w gmachu sądowym tutejszym.

Cena szacunkowa wynosi 3270 zł. w. a., licytanci zatem mają złożyć wadyum w kwocie 65 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyi można przejrzeć w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamią się strony i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś tych, którymby niniejsza uchwała nie mogła być doręczoną, lub którymby po dniu 22. listopada 1872., do tabuli weszli, do rąk ustanowionego kuratora c. k. notariusza p Zaremby Mieczysława.

Z c. k. sądu powiatowego,

Bohorodczany dnia 22. marca 1873.

(1722 2—3) **Edykt.**

Nro. 2447. W drodze dalszej egzekucyi prawomocnej ugody sądowej z dnia 21. maja 1872 l. 2878 w celu zaspokojenia pretensyi przez Leibiga Gläubigera przeciw Stanisławowi Frączkowi wywalczonej w kwocie 28 złr. w. a. z. p. u. zezwala c. k. Sąd powiatowy na egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę domu z drzewa, własnością Stanisława Frączka będącego w Porębce iwkowskiej na gruncie dworskim, przezeń od Leiba Gläubigera dzierzawionym stojące go w protokole z dnia 11. lipca 1872 opisanego z izby sieni, komory i stajni się składającego, a w protokole z dnia 7. maja 1873. na 85 złr. w. a oszacowanego. Sprzedaż ta odbędzie się w gmachu sądu tutejszego w 3 terminach mianowicie.

15. lipca 29. lipca i 12. sierpnia 1873 zawsze o godzinie 9 rano pod następującymi warunkami.

1. Na pierwszych dwóch terminach dom rzeczony tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś na trzecim terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedany zostanie.

2. Każdy chcący kupować winien do rąk komisyi licytacyjnej 10% ceny szacunkowej t. j. kwotę 8 zł. 50 ct. w. a. tytułem zakładu złożyć w gotówce.

3. Nabywca obowiązany jest całą cenę kupna w dniach 30 po prawomocności rezolucyi przyjmującej przedsięwzięcie aktu licytacyi do swej wiadomości, — do depozytu t. s. złożyć, poczem w posiadanie domu wprowadzonym i w dekret własności przez tutejszy sąd zaopatrzonym zostanie.

C. k sąd powiatowy.

Brzesko 6. czerwca 1873.

(1731 2—3) **Edykt.**

Nro. 9206. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Wincentego, Aleksandra, Kazimierza i Józefa Jadowskich, że przeciw nim, jako spadkobiercom śp. Kazimierza Jadowskiego p. Domicela Boguńska w dniu 12. sierpnia 1870. l. 15618. pto 2000 złp. czyli 500 złr. w. a z p. n. wniosła pozew, w załatwieniu którego do wniesienia obrony dalszej rozprawy wyznaczonym został nowy termin na dzień 9 lipca 1873. o godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych panów Wincentego, Aleksandra, Kazimierza i Józefa Jadowskich, nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania tychże pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Markiewicza z substytucyą adw. Dr. Rapaporta kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego, przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby z wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki, sami sobie przypisaćby musieli

Kraków dnia 26 maja 1873.

(1737 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 23577. W celu zabezpieczenia dostawy szutru do konserwacyi gościńców państwowych w okręgu budowniczym sanockim na lata 1874, 1875 i 1876 odbędzie się dnia 14. lipca 1873 o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie sanockiem licytacya zapomocą offert pisemnych.

Rzeczona dostawa szutru da przestrzeni od czwartej ćwierci 34. aż włącznie do 3/4 36 mili gościńca Biała-Stryjsko Śniatyńskiego, dalej dla 4/4 4., całej 6/4 7/4 8/4 9/4 10/4 i 1/4 2/4 11 mili gościńca Barwińsko Przemyskiego wynosi na rok 1874 razem 5315 pryzm po 54 stóp sześciennych w cenie fiskalnej 22138 złr. 20 ct.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c k. starostwie, dokąd także offerty na cały 3 letni okres czasu, lub też tylko na rok 1874, zaopatrzone w 5% wadjum przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Offerty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 11. czerwca 1873.

(1738 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro 23256. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do konserwowania gościńców państwowych w okręgu budowniczym Brzeżańskim na trzyletni przeciąg czasu t j. na lata 1874, 1875 i 1876. odbędzie się dnia 3. lipca b. r. o godzinie 12 w południe w c. k. starostwie Brzeżańskiem licytacya zapomocą pisemnych offert.

Dostawa na rok 1874 wynosić będzie dla gościńca.

1. Podhajczycko - Brzeżańsko - Stanisławowskiego 2550 pryzm w kwocie fiskalnej 17812 złr. 62 ct. w. a.

2. Brzuchowicko - Bursztyńsko-Podhorskiego 780 pr. w kwocie fiskalnej 3146 złr. 10 ct. razem 3.330 pryzm w kwocie fiskalnej 20958 złr. 72 ct.

O bliższych warunkach licytacyi dowiedzieć się można w wymienionem starostwie w godzinach urzędowych, dokąd także offerty na cały trzechletni okres czasu, lub też tylko na rok 1874 zaopatrzone w 5% wadjum z wyrażeniem cen, nietylko cyframi, ale też i literami, przed wskazanym terminem wniesione być mają

Offerty nie ułożone według przepisów, lub niepodane w terminie, uwzględnionymi nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 9. czerwca 1873.

(1740 2—3) **Ogłoszenie.**

Nro. 3572/R s k. Niniejszem rozpisuje się konkurs na następujące posady nauczycielskie.

1. W Skwarzawie starej (Żółkiew) z płacą 200 złr., 3 złr. na drobne wydatki, 4 sągi drzewa miękkiego i 320□° ogrodu.

Prez. Gmina.

2. W Zalasie (Kraków, zamiejska) z płacą 204 złr., 1¼ morga pola, 16 złr. na stróża, 5 złr. na drobne wydatki, 32 złr. 55 ct. na opał dla szkoły i nauczyciela.

Prez. Gmina.

3. W Filipowicach (Kraków, zamiejska) z płacą 210 złr., dochód z dwóch morgów pola, 30 złr. na opał i 6 złr. na drobne wydatki. Prez. Gmina.

4. W Hnizdyczowie (Stryj) z płacą 200 złr., 12 złr. na stróża, 10 złr. na drobne wydatki, morg ogrodu i 6 sągów drzewa twardego. Prez. Gmina.

5. W Kosowie (Kołomyja) posada drugiego nauczyciela z płacą 200 złr.

Prez. Rada szkolna miejscowa.

6. W Rymanowie (Sanok), pomocnika z płacą 150 złr, i mieszkaniem.

Prez. Gminy przynależne.

7. W Wieliczce (Kraków, zamiejska) przy szkole wydziałowej z płacą 400 złr.

Prez. Gmina.

Podania na powyższe posady, opatrzone w potrzebne załączniki, należy wnieść u dotyczącej Rady szk. okr. najdalej do 15. lipca b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 8. czerwca 1873.

(1688 2—3) **Edykt.**

Nro. 5505. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa niniejszem Jana Komarskiego z miejsca pobytu niewiadomego, a względnie spadkobierców tegoż z nazwiska i pobytu nieznanych, tudzież Mikołaja i Anny z Sabarajów Komarowskich czyli Komarskich a względnie spadkobierców tychże, Anny z Komarskich Szelwińskiej 2. ślubu Jaroszewskiej i Antoniego Komarskiego, a w razie śmierci spadkobierców tychże z nazwiska i pobytu nieznanych, że Jakób Komarski i Maks Kohn przeciw nim na dniu 22. maja 1873. l. 5505 pozew o uznanie prawa własności do 1/4 czyli 2/8 części realności pod l 147 na Zasaniu w Przemyślu i zaintabulowanie powodów jako właścicieli tej części realności wnieśli, na co termin do ustnej rozprawy na dzień 15. lipca 1873. o 10. godzinie rano wyznaczony został. Zarazem ustanowiono dla pozwanych kuratora w osobie p. adwok. Dra Skórskiego z substytucyą p adwok. Dra. Skałkowskiego w Przemyślu i wzywa się pozwanych, ażeby w czas z kuratorem się porozumieli, środków obrony dostarczyli lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, inaczej skutki opieszałości sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 28. maja 1873.

(1663 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 5853. C. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych wzywa niniejszem posiadacza zaginionego weksla z daty Drohobycz 16, grudnia 1872. na 200 złr. opiewającego na dniu 1. maja 1873. w Drohobyczu płatnego, przez Salomona Rotman wystawionego a przez Mojżesza Reices akceptowanego, ażeby takowy w 45. dniach od trzeciego umieszczenia w Dzienniku urzędowym sądowi tutejszemu przedłożył, gdyż po upływie tego terminu weksel ten mocy prawnej pozbawionym zostanie.

Z c k sądu obwodowego

Sambor dnia 22. kwietnia 1873.

(1679 2—3) **Edykt.**

Nro 418 Z c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie podaje się do wiadomości, że Aron Leib Erdstein z Kałusza wniósł pozew do pr. 1. lutego 1873 l 418 przeciw leżącej masie po Mekiecie Nasadzie z Niegowiec o zapłacenie tej kwoty 170 złr. a. w., na który termin do sumarycznej rozprawy na dzień 24. września 1873 o godzinie 9. przed południem wyznaczonym został

Ponieważ spadkobiercy po Mekecie Nasadzie sądowi nie są wiadomi: przeto dla jego leżącej masy ustanawia się kurator w osobie Onufra Nasady z Niegłowiec; o czem niewiadomych spadkobierców w celu przestrzegania ich praw niniejszym edyktem uwiadamia się.

Wojniłów, 4. lutego 1873.

(1757 2—3) **Konkurs.**

L 1403. W celu obsadzenia posady prowizorycznego adjunkta sądowego przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z płacą roczną 800 złr. i dodatku aktywalnego 160 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14 dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść do Prezydyum tutejszego sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.